

spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 1280

Til socialministeren (11/12 2003) af:

Pia Kristensen (DF):

»Er ministeren opmærksom på, at der i sager om tvangsfjernelse af børn stadig bruges personlighedstest, der af mange forskere og andre betegnes som værdiløse, er ministeren bekendt med den alvorlige kritik, der er rejst mod sådanne test, og hvilke overvejelser vil ministeren gøre sig for at sikre, at man kommer væk fra at bruge sådanne test i en kommende reform af reglerne om tvangsfjernelse?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 32:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren og justitsministeren [om psykisk syge kriminelle].

Af Naser Khader (RV) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 11/12 2003).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om regeringens planer for fremtidens reformer af dagpengesystemet?«

Af Ole Sohn (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 14/11 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/11 2003).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse bliver udsat til i morgen, torsdag den 18. december 2003.

Begrundelse

Ole Sohn (SF):

Nu kunne statsministeren måske forledes til at tro, at vi har rejst den her debat for at holde liv i en svunden debat. Det er slet, slet ikke tanken, men det er af bekymring over, at regeringen har valgt at sige, at der nu ikke skal ske noget som helst omkring dagpengene på den her side af valget. Så kommer der en Velfærdskommission, og så skal vælgerne have noget at vide forud for et valg, og så er vi faktisk to valg fremme i tiden.

Kl. 14.30

Vi har den opfattelse, at selvfølgelig kan det være relevant at diskutere regeringens gøren og laden i forhold til valgløfter, men vi mener faktisk, at der omkring dagpengesystemet er behov for, at man får taget fat på en debat, som gør, at vi sikrer, at flest muligt er medlemmer af en akasse – det er jo et forsikringsprincip – at vi holder forsikringsprincippet ved lige og også anerkender, at en stor del af arbejdsløshedsdagpengene finansieres af de forsikrede. Dermed kan man ikke bare betragte dagpengesystemet som en social ydelse, sådan som man næsten kunne forledes til at tro lå til grund for regeringens beslutning her under de overståede finanslovforhandlinger om at foreslå et indgreb i dagpengesystemet.

Så det er sådan set et forsøg på også at sikre, at vi kan få en debat, som er lidt fremadrettet og ikke kun skuer tilbage, men det er klart, at for at kunne skue fremad er man selvfølgelig også nødt til at have historien med i bagagen.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi har her i Folketingssalen a flere omgange allerede haft en lang debat om forslagene på dagpengeområdet, som vi trak tilbage, og jeg har sådan set ikke mere nyt at føje til det, jeg allerede har sagt flere gange.

Regeringen kommer ikke med forslag om større ændringer i dagpengesystemet på denne side af et valg, og hvis regeringen har planer om at ændre i dagpengesystemet efter valget, vil vi sige det forinden, så vælgerne ved, hvad de har at holde sig til. Men aktuelt har regeringen altså ikke sådanne planer.

Lad mig så i øvrigt sige om dagpengesystemet: Jeg synes faktisk, at vi generelt har et godt dagpengesystem i Danmark. Det sikrer en rime-

lig dækningsgrad, som giver tryghed og sikkerhed for den enkelte. Det bidrager også til et arbejdsmarked, der er fleksibelt og mobilt. Folk tør godt skifte job og søge over i nye brancher, hvor behovet for arbejdskraft er større. Iværksættere tør godt tage en chance og prøve noget nyt, fordi de har det økonomiske sikkerhedsnet.

Når vi sammenligner med andre lande, har vi ikke så mange regler, der begrænser fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, og en af grundene til, at det kan lade sig gøre, er, at vi samtidig har et godt dagpengesystem. På den måde bidrager dagpengesystemet også til, at virksomhederne kan have en god konkurrenceevne. Det øger beskæftigelsen og gør, at virksomhederne gerne ansætter nye folk, når det er opgangstider.

Vi oplever i virkeligheden det paradoks, at selv om den formelle jobbeskyttelse i Danmark er mindre end i andre lande, føler danskerne en større jobsikkerhed. Jeg tror, dagpengesystemet her spiller en stor rolle, fordi den enkelte har økonomisk tryghed. Derfor skal vi fastholde vores gode dagpengesystem.

Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke løbende kan være behov for ændringer i systemet. Bare i perioden 1993-2001, altså under den tidligere regering, blev der gennemført ikke mindre end 17 større ændringer af loven om arbejdsløshedsforsikring. Det var næsten to om året. Det siger jeg ikke, fordi regeringen har nogen planer, for det har vi som sagt ikke, jeg siger det blot, fordi ingen ansvarlige partier til tid og evighed vil kunne udelukke, at der kan være behov for ændringer.

Regeringens politik er ærlig. Vi udelukker ikke, at behov kan opstå, men vi siger, at hvis vi får planer om større ændringer, vil vi sige det før valget, så vælgerne ved, hvad de har at holde sig til.

Lad mig så føje til: Alle regeringer har selvfølgelig behov for at kunne sige, at små tekniske ændringer skal man kunne foretage, for at systemerne skal kunne fungere. Det skal man ikke afskære sig fra, og det tror jeg også der er bred enighed om. Men større ændringer kan først ske, når der har været en bred og offentlig debat.

Lad mig også føje til: Vi skal selvfølgelig hele tiden arbejde på at komme snyd og misbrug af systemet til livs. Vi ved, at det kan forekomme. Misbrug og sort arbejde skal bekæmpes gennem de fælles aktioner, som myndighederne løbende gennemfører.

Så har nogle spurgt: Jamen hvad så med Velfærdskommissionen? Den kommer jo først med sin betænkning efter valget. Hvordan kan regeringen så sige, at den vil annoncere eventuelle planer før valget?

Der har jeg også været meget klar i mine meldinger. Velfærdskommissionen har inden for rammerne af kommissoriet fået frie hænder til selv at fastlægge, hvilke områder den vil tage fat på, og vi kan derfor ikke vide, om den vil foreslå større ændringer af dagpengesystemet. Vi kan i det hele taget ikke vide, hvilke analyser og forslag Velfærdskommissionen vil komme med. Derfor har jeg sagt, at når den kommer med sin betænkning, må vi have en åben og fordomsfri debat om dens analyser og forslag, og så må vi politisk forholde os til det. Vi kan ikke begynde med alle mulige gætterier om, hvad Velfærdskommissionen måske og måske ikke kommer med.

Så har jeg føjet til, at hvis Velfærdskommissionen lægger op til større reformer, og vi synes, det er fornuftigt, så kan det kun ske med et bredt flertal i Folketinget. Det giver den enkelte dansker den størst mulige grad af tryghed.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Vi har både her i Folketinget, i Arbejdsmarkedsudvalget og i den offentlige debat haft flere diskussioner om dagpengesystemet, ikke mindst i forbindelse med de seneste diskussioner under finanslovsforhandlingerne. Vi kan nu konstatere, at om ikke Folketinget, så har vælgerne, den offentlige opinion, meningsmålingerne, eller hvad man kan sige, kaldt statsministeren tilbage på dydens smalle vej, hvor han erindrere bemærkningerne fra før valget om, at regeringen, hvis det skulle blive en VK-regering, hvad det blev, ville sige nej til forringelser af dagpengesystemet.

Det dækker selvfølgelig ikke over manglende lyst til at synde. Jeg vil sige, at De Konservatives begær næsten ikke kan holdes skjult. Hr. Lars Barfoed har indtil flere gange fået nogle rap over fingrene, så han har holdt en smule inde med talen om nye forringelser af dagpengene og om at arbejdsløshedsunderstøttelsen skal ned, og det skal helst gå hurtigt. Beskæftigelsesministeren har ikke én gang indrømmet, at nedskæringerne med Dansk Folkeparti var forkerte, men opinionen gjorde, at han trak det tilbage.

Nu kan vi så konstatere, at regeringen ikke agter, ikke tør eller ikke vil komme med forringelser før et valg, og det skal jeg selvfølgelig ikke beklage, for jeg mener ikke, der er behov herfor. Men man kan så spørge, om det er rigtigt at stoppe en debat på den måde, for der er faktisk brug for reformer, hvis vi skal bevare vores solidariske dagpengesystem.

Statsministeren kom jo med en glimrende begrundelse herfor, nemlig at det danske dagpengesystem er utrolig fleksibelt. Det er en fantastisk fordel for lønmodtagerne og ikke mindst for erhvervslivet og dermed også for samfundet, at vi har så fleksibelt et arbejdsmarked, som tilfældet er.

Men vi skal jo være opmærksomme på, at der desværre er flere og flere, både folk, der er i beskæftigelse og blandt unge, der vel også i lyset af den debat, der er om dagpengesystemet, ikke længere deltager i finansieringen af størstedelen af udgifterne til a-kassen, og det er nemlig selve a-kasse-kontingentet. Det udgør faktisk to tredjedele af hele finansieringen af a-kasse-systemet, og det er betalt af medlemmerne. Det er altså et forsikringsprincip; tallene var dem, der var gældende for 2002. Arbejdsgiverne betaler ikke noget direkte, det gør de givetvis indirekte, vil nogle sige, men de nyder godt af et fleksibelt system, og sådan skal det også være.

Hvis man skal fastholde Europas korteste opsigelsesvarsler, ja, så er det også nødvendigt, at vi har et velfungerende dagpengesystem, og derfor er der brug for at overveje en finansieringsreform af dagpengene.

Et andet problem, som vi så småt har taget fat på, og det skal også løses inden et valg, er hele administrationen af dagpengesystemet. Det er jo lidt fantastisk at tænke på, at tilbage i f.eks. 1951 fyldte regelsættet omkring administration af dagpengereglerne 421 sider; og da var der 60.000 arbejdsløse. I dag hvor vi har 180.000 arbejdsløse, fylder regelsættet 20.000 sider. Tyve tusinde sider!

Jeg ved ikke, om statsministeren eller beskæftigelsesministeren er i stand til at finde andre eksempler på lovgivningskomplekser i det her samfund, som er så udviklede og så komplicerede, at end ikke statens egne forvaltere i Arbejdsdirektoratet er i stand til helt at holde styr på regelsættet. Så der er det fuldstændig forkert at sige, at vi lader tingene ligge. Der skal gøre noget ved det her og nu.

Kl. 14.40

Derfor vil SF ud over den her debat også forsøge at fastholde debatten og rejse den også i Arbejdsmarkedsudvalget, sådan at vi kan få en positiv og fremadrettet debat om både at forenkle og også sikre, at vi fastholder forsikringsprincippet i hele dagpengesystemet. Vi tror simpelt hen ikke på, at det er politisk forsvarligt at vente til en Velfærdskommission ad åre kommer frem til nogle ideer. Vi er også nødt til selv at tage et ansvar, og når regeringen ikke vil, så kan jeg give tilsagn om, at SF efter nytår vil rejse sagen på ny i Arbejdsmarkedsudvalget, sådan at vi kan sikre, at vi også i fremtiden får et godt og velfungerende dagpengesystem, som også giver dem, der bliver arbejdsløse, tryghed.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det lyder jo meget godt og meget sødt alt sammen, men det er for nemt. Det er alt for nemt at gå her op på talerstolen og først anklage regeringen for nu at putte det hele i en syltekrukke, den vil ikke debattere noget, og så sige som svar på det, at man vil have debatten fastholdt, at der er brug for en finansieringsreform, og at der er brug for at gøre noget ved administrationen. Men der kommer intet bud på, hvad SF egentlig vil.

Har man det i SF, ligesom man har det hos Socialdemokraterne, at det er os, der har serveretten, hver gang der skal tages et initiativ, eller har man egentlig selv nogen holdninger eller nogen ideer til, hvordan sådan nogle reformer, som man åbenbart ønsker, skal udmøntes?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, må jeg sige til hr. Jens Rohde, vi er dybt uenige med Socialdemokratiet om, at det er regeringen, der har serveretten. Det mener vi simpelt hen er for fattigt, for vi har jo konstateret, at der ikke er noget serveinitiativ fra regeringen. Derfor har SF i øvrigt meddelt, at vi i begyndelsen af det nye år fremlægger en alternativ 2010-plan med en lang række reformforslag. Vi mener slet ikke, man kan vente på, at Velfærdskommissionen kommer.

Jeg vil gerne sige om a-kasse-regler, at jeg synes sådan set, jeg skitserede nogle af ideerne til, hvor man skulle sætte ind, og det kan jeg forstå at vi bliver nødt til at drive. Vi drev også initiativet omkring forenkling af a-kasse-systemet, som så småt er ved at blive sat i gang. Det var også et initiativ fra SF. Den type initiativer vil vi selvfølgelig

gelig fortsat tage, fordi der er behov for reformer ikke mindst på dagpengeområdet. Vi gør bare opmærksom på, at den måde, regeringen greb det an på ved at sige, at nu skal der bare skæres et eller andet rundt tal, 800 mio. kr., ned, er fuldstændig hovedløst. Det har kun et formål, nemlig at ramme nogle arbejdsløse, som i forvejen er dårligt stillet. De er til rådighed for et fleksibelt arbejdsmarked til gavn for erhvervslivet. Derfor er det en helt forkert vej at gå, og derfor kritiserede vi det.

Jeg glemte i min tale tidligere at fremsætte et forslag til vedtagelse. Det er ganske kort, så det kan jeg se jeg får lov til.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens forslag om forringelser af dagpengesystemet ikke var i overensstemmelse med statsministerens løfter under partilederrunden i DR1 den 18. november 2001, hvor statsministeren udtalte: »Jeg er nødt til at gentage: Vi har ingen forslag om at forringe dagpengesystemet.««

(Forslag til vedtagelse nr. V 41).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Ja, så kom det i hvert fald frem, hvad det var, der egentlig var formålet med den her forespørgsel. Selv om hr. Ole Sohn går herop og starter med at benægte, at det er det, der er dagsordenen, så blev det da i hvert fald tydeliggjort med det forslag til vedtagelse, som kom her.

Men fred nu være med det. Det er oppositionen selvfølgelig i sin gode ret til. Jeg synes bare, det er utrolig fattigt, at hr. Ole Sohn jo dybest set ikke selv kommer med noget som helst forslag eller noget som helst målrettet, som kan være med til f.eks. at forenkle systemet.

Kl. 14.45

Der må mit spørgsmål så være: De tanker, som hr. Ole Sohn måtte have gjort sig, hvis han har gjort sig nogen af en mere fremadrettet karakter, er det så om noget, der vil komme til at

koste markant flere penge? I så tilfælde hvordan skal det finansieres? Er der så i den sammenhæng enighed mellem SF og de øvrige partier, som står bag det netop oplæste forslag til vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan meddele hr. Jens Rohde, at de initiativer til forenkling af dagpengesystemet, som SF har lagt frem, og som Folketinget har tilsluttet sig, så vidt jeg husker enstemmigt, indebærer besparelser, administrative forenklinger af en sådan karakter, at det vil give store besparelser, også blandt ansatte, måske så store besparelser, at de ansatte uden at belaste budgettet kan tage fri den 14. maj, hvis det skulle være nødvendigt for at se fjernsyn. Så selvfølgelig kan man foretage besparelser.

Det, der er pointen, og det, som Venstre og hr. Jens Rohde ikke helt er opmærksom på, er, at akasse-systemet faktisk er et forsikringssystem. Det er et system, som bygger på, at der er en stor forståelse, en stor sammenhængskraft og en stor accept også fra parlamentet af at understøtte dagpengesystemet, fordi, som statsministeren sagde, vores dagpengesystem er bygget op for at sikre et fleksibelt arbejdsmarked.

Der findes ikke andre lande i Europa, hvor erhvervslivet har så generøse forhold omkring arbejdskraften som i Danmark: Man kan hyre folk hurtigt og fyre dem hurtigt. Systemet bakker det op. Men det er jo ikke staten, der er hovedfinansieringskilde til det, det er faktisk medlemmerne selv.

Den respekt mangler, og derfor var det ekstraordinært ubehageligt og forhåbentlig også uigennemtænkt, hvad det så i øvrigt også viste sig at være, at regeringen bare kom og sagde: Vi skal bruge 800 mio. kr. til finansloven og så siger, at det tal er et måltal, man skal finde. Så ødelægger man systemet, og derfor er der sådan set også en vis ræson i selve forslaget til vedtagelse.

Debatten skal være fremadrettet, og derfor er jeg også glad for, at statsministeren erkender i dag, at vi har et godt system, og at det skal vi holde fast i, ligesom vi skal sikre, at det også er fleksibelt fremover.

Der, hvor vi så går ind, er, at vi siger, at det også er vigtigt, at regeringen og Venstre anerkender, at det er et forsikringsprincip, så vi kan være med til at sikre den respekt, der er nødvendig for at undgå, at flere og flere melder sig ud.

Problemet er, at jo flere, der melder sig ud, jo dyrere bliver det for samfundet. Derfor mener jeg sådan set, at Venstre også har en interesse i at være med til at fastholde og styrke interessen for at være med i a-kasse-forsikringsystemet.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen lad os så få det på bordet: Er det et tvangsmedlemskab af a-kasserne, som hr. Ole Sohn og SF ønsker indført? Det er jo fair nok at have den holdning og derved påføre befolkningen en ekstra skat. Det er helt fair, men så kom dog herop og sig det og sig det lige ud.

Jeg synes, hr. Ole Sohn i sin argumentation nærmer sig en lille smule, at det er der, man vil hen. Det er meget muligt, at jeg misforstår det, men så har hr. Ole Sohn jo en mulighed for at komme herop og afkræfte den teori, som jeg kaster på banen her, nemlig at det er et spørgsmål om, at SF ønsker tvangsmedlemskab og at påføre befolkningen en ekstra skat. Er det det, man vil, så kom herop og sig det klart og ærligt, så kan vi debattere derudfra.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jens Rohde ... undskyld hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen hr. Jens Rohde er et venligt menneske, som jeg ikke har noget imod sådan navnemæssigt at blive forvekslet med. Navnemæssigt!

Jeg vil sige til hr. Jens Rohde, at jeg ved, at Det Radikale Venstre har foreslået det, og jeg synes i øvrigt også, det er en tanke, man skal overveje. Man skal nemlig være opmærksom på, at alt andet lige koster det jo penge, uanset om der er mange medlemmer eller færre medlemmer.

Hvis Venstre kan oparbejde en debat, som gør, at a-kasse-systemet kommer i et dårligt lys, og dermed at flere og flere melder sig ud, så bliver det dyrere for staten, og de penge skal hentes ind enten ved stigende skatter eller ved skattestop med sociale nedskæringer. Intet er gratis. Så man kan finansiere det på forskellig måde, men det er et system, der skal finansieres.

Vi mener faktisk, at sammenhængskraften i dagpengesystemet, som er til fordel for erhvervslivet og selvfølgelig også for de medlemmer, som har en vis sikkerhed for, at de kan få en økonomisk dækning i tilfælde af ledighed, bliver bedst jo flere, der er med i systemet, og det gør det i øvrigt også billigere for samfundet. Det

er klart, at jo højere beskæftigelse og jo lavere arbejdsløshed der er, i jo højere udstrækning bliver det selvfølgelig betalt af medlemmerne. Sådan er det. I 2002 var det to tredjedele af udgifterne til dagpengesystemet, der blev finansieret af medlemmerne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jens Rohde som ordfører.

Kl. 14.50

Jens Rohde (V):

Jeg tror, mange af os husker 1998 efter efterlønsforliget, hvor vi så billeder på tv af hr. Mogens Lykketoft og af hr. Poul Nyrup Rasmussen, den daværende finansminister og den daværende statsminister, der var ude i skurvognene hos arbejderne og sige: Gå hjem og læs på lektien, gå hjem og læs på lektien!

Det var efter anklagen om et eklatant løftebrud, som var åbenbart for enhver. Men holdningen hos den daværende regering var, at det var befolkningen derude, der var for dum. Den kunne ikke læse og havde ikke forstået noget som helst af det hele.

Den regering, som sidder i dag, handlede modsat, da anklager for det samme bredte sig i befolkningen, nemlig om løftebrud. Regeringen skal have ros for, at den tør vise den åbenhed, at den tør vise, at den lytter, og at den tager folkets røst alvorligt. Derfor var det fornuftigt ud fra de givne omstændigheder, at regeringen trak sit forslag tilbage. Lad mig så understrege det, som statsministeren også har understreget, at i Venstre har vi ikke nogen planer om at lave nogen grundlæggende ændringer af dagpengesystemet. Jeg bruger bevidst ordet grundlæggende, for man kan jo ikke afskære sig fra at handle, hvis f.eks. en dom eller andet måtte tilsige, at man skal gøre det. Der kan jo faktisk også være tale om forbedringer af dagpengesystemet, og dem har regeringen jo rent faktisk leveret en række af. Det glemmer man måske lidt i debatten, men vi har jo indført en række nye frihedsgrader og valgmuligheder for a-kassernes medlemmer.

Adgangen til at oprette tværfaglige a-kasser og a-kasser, der kan optage både lønmodtagere og selvstændige, blev gennemført ved lovændring allerede i foråret 2002 med ikrafttræden 1. september 2002, og de er herefter etableret. Efter lovændringen har en lønmodtager, der vil optages eller overflyttes, altid mindst syv a-kasser at vælge imellem, og en selvstændig har altid

mindst fire a-kasser at vælge imellem; førhen var det to.

Ved lovændringen har vi således givet medlemmerne væsentlig flere valgmuligheder og dermed større frihed til selv at vælge deres akasse.

Så er der den digitale tilmelding til AF. Det er blevet langt lettere at tilmelde sig AF på første ledighedsdag, og det er jo det, man skal. Der er også lediges mulighed for at vælge aktører i beskæftigelsesindsatsen. Med forliget »Flere i arbejde« skal ledige kunne vælge mellem flere aktører, hvis enten Arbejdsformidlingen eller kommunen skønner, at flere aktører er næsten lige så effektive i forhold til at få den ledige i job.

Så er der også deltidsarbejde. Det vil jeg endelig nævne, fordi valget af arbejdstid bør være et anliggende mellem den enkelte lønmodtager og dennes arbejdsgiver. Regeringen har altså indført en lang række valgmuligheder, nye frihedsbegreber i hele dagpengesystemet og i hele det her system, og det synes jeg regeringen skal have ros for.

At vi ikke har planer om grundlæggende ændringer, er jo så ikke ensbetydende med, at der ikke kan laves en reform. Men for det første mener vi, at det skal ses i en sammenhæng med andre velfærdskerneydelser, og derfor er det helt fornuftigt at putte det ind i den Velfærdskommission, som regeringen har nedsat.

For det andet skal det, som statsministeren også nævnte, ske efter en ordentlig drøftelse med den danske befolkning, så befolkningen ved, hvad det er, den går ind til.

For det tredje mener vi i Venstre, at grundlæggende velfærdsreformer også på det her område skal være bredt funderet i det danske Folketing, og det er jo bl.a., fordi det er et forsikringsprincip. Hvis det er sådan, at man som borger ikke skal føle, at man bliver kastet fra side til side eller fra det ene valg til det andet og vi skal sikre tilliden til opsparingssystemer og forsikringssystemer, så er det bydende nødvendigt, at vi her har nogle reformer, som er bredt funderet i det danske Folketing, for det øger tilliden og lysten til at spare op og at forsikre sig, og det er ganske udmærket, når det er sådan, at man har en politik, som vi har, om, at det er fornuftigt at tage et personligt ansvar for sit liv.

Det, at der ikke skal være grundlæggende ændringer, og at vi ikke har nogen planer om det for nuværende, er så ikke ensbetydende med, at man ikke skal bekæmpe sort arbejde og svindel, og derfor vil vi gerne opfordre regerin-

gen til at styrke indsatsen. Sort arbejde og dagpengesvindler er både usolidarisk, er asocialt, betyder lavere reel beskæftigelse, og det giver også øget pres på skatteborgernes lommer. Det er direkte urimeligt, og derfor opfordrer vi regeringen til at styrke indsatsen for at bekæmpe sort arbejde og svindel med dagpengene.

Derfor skal jeg på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Kl. 14.55

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager statsministerens redegørelse til efterretning og konstaterer deraf, at regeringen ikke har planer om at komme med forslag til grundlæggende ændringer af dagpengesystemet. Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til at forstærke indsatsen for at bekæmpe misbrug af dagpengesystemet og sort arbejde gennem politiets, Told og Skats, Arbejdsdirektoratets og kommunernes fælles aktioner.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 42).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Vi tager de første tre korte bemærkninger. Det er hr. Ole Vagn Christensen, hr. Ole Sohn og hr. Mogens Nørgård Pedersen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Først til det fremsatte forslag til vedtagelse: Hvordan skal det her samarbejde konkret forstærkes, når Told og Skat har været udsat for massive besparelser? Hvad er det for nogen penge, hr. Jens Rohde mener, at man lige pludselig har til rådighed?

Endvidere var det et af de spørgsmål, der blev rejst i forbindelse med politiforliget fra vores side, men her blev det ikke anset for at skulle have en særlig prioritet. Hvorfor denne forandring i holdningen på så kort tid? Er det, fordi man føler, at man var nødt til at komme med noget til den her debat?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når hr. Jens Rohde nu roser regeringen for at have lyttet til folkestemningen og trukket forsla-

get tilbage, så står der jo det spørgsmål tilbage: Hvad mener Venstre egentlig? Syntes Venstre, at det var gode forslag, eller syntes Venstre, at det var mindre gode forslag? Det svar har vi faktisk aldrig fået, men nu er Venstres politiske ordfører her, og så går jeg ud fra, at vi kan få et klart svar. Syntes man, det var gode forslag, der blev trukket, fordi folkestemningen var imod det, eller hvad?

Så til det øvrige: Hvad angår andre aktører og AF har man lavet en reform, som giver muligheder. Synes Venstre, det er en god idé, at arbejdsformidlingerne har meddelt a-kasserne, at der kan gå mellem 7 og 14 dage, fra et medlem kommer i problemer, udebliver fra et møde, glemmer det, eller hvad det nu kan være, til vedkommende bliver indberettet? Derved kan medlemmet miste dagpengene i op til 3 uger, måske endda mere; der har været eksempler på op til 2 måneder på grund af de nye aktørers sendrægtighed. Er det noget, Venstre støtter?

Det sidste er det med østarbejderne, med det sorte arbejde. Der mener jeg sådan set, at Folkeetinget har vedtaget en fælles dagsorden om at bekæmpe sort arbejde i forbindelse med østarbejderne. Altså hvor mange gange skal man vedtage det? Skal man ikke bare handle?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg synes da bestemt også, det var fornuftigt gjort, at regeringen trak sit forslag. Jeg kan bare stå undrende over for den måde, som det blev trukket på, på grund af folkestemning eller udtalelser om forligsbrud.

Jeg må også fortsat undre mig over, hvad der ville være sket – jeg ved godt, det ligger lidt på kanten af forespørgslen – hvis man havde haft 180 mio. kr. at gøre godt med i finanslovforhandlingerne, inden man havde vippet store dele af oppositionen af. Det er i hvert fald et tankeeksperiment, jeg har gjort mig efterfølgende.

Så til det konkrete om det forslag til vedtagelse, der er fremsat: Hvad betyder det, når der i forslaget står, at der ikke skal ske *grundlæggende* ændringer i dagpengesystemet? Hvad er ændringer, og hvad er grundlæggende ændringer?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Mogens Nørgård Pedersen, der taler om, hvad der var sket hvis, såfremt, ifald, og hvis det ene og det andet havde været en realitet: Det er

der jo ikke nogen, der kan svare på, og det giver jo ikke nogen mening at tage den diskussion. I forhold til fortolkningen af udtrykket grundlæggende ændringer kan jeg kun sige, at vi ikke har – det redegjorde jeg jo for i min tale – nogen planer om at lave nogen grundlæggende ændringer i dagpengesystemet, men der kan være situationer, som tilsiger, at man er nødt til at gå ind og lave småjusteringer i systemet – det kan f.eks. være på grund af en dom eller andet – og derfor skal man jo ikke afskrive sig den mulighed. Men vi har ikke nogen aktuelle planer om at gøre det. Længere er den sådan set ikke. Det behøver man ikke sådan at lave nogen overfortolkning på.

Til hr. Ole Sohn med hensyn til, om forslagene var gode eller ikke gode: Vi fremlagde forslag, som vi synes var socialt afbalancerede, selvfølgelig gjorde vi det. Men det giver jo ikke rigtig nogen mening at diskutere på nuværende tidspunkt, eftersom forslaget er trukket, og derfor er den diskussion jo stort set ligegyldig. Når hr. Ole Sohn så står heroppe og flere gange i sit eget indlæg siger, at han ønsker en fremadrettet debat, må jeg sige, at jeg ikke ligefrem synes, at de spørgsmål, han stiller her, er udtryk for, at han ønsker en fremadrettet debat.

Til Hr. Ole Vagn Christensen: Jamen det er et spørgsmål om på bedst mulige måde at optimere samarbejdet mellem myndighederne, og der bliver jo også allerede i dag foretaget en lang række kontrolaktioner. Og jeg går da ud fra, at hr. Ole Vagn Christensen også synes, at sort arbejde og dagpengesvindler skal bekæmpes med alle de til rådighed stående midler.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det var vel ikke, fordi der var de store overraskelser i hr. Jens Rohdes ordførerindlæg, for det konkluderer, at heller ikke på det her område har regeringen planer om at lave noget særligt om. Det har regeringen jo generelt ikke på noget område. Bliver den her regering ikke bare den regering, der går over i historien som værende en kæmpemæssig parentes, der kun formåede en eneste ting, og det var at gennemføre Dansk Folkepartis udlændingepolitik? Og tillykke med det. Men er det ikke lige vel lidt ambitiøst for en liberal regering? Jeg spørger bare.

Jeg har yderligere et spørgsmål: Jeg kunne forstå på det spørgsmål, hr. Jens Rohde var oppe at stille til SF's ordfører, at tankerne om et obligatorisk medlemskab af en a-kasse var ganske vederstyggelige. Kunne hr. Jens Rohde ikke lige

uddybe: Hvad var den store vederstyggelighed i det forslag?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Er det ikke korrekt forstået, at i hvert fald statsministeren – og jeg tror også beskæftigelsesministeren, og måske også hr. Rohde selv – har udtalt, at de forslag til dagpengeændringer, man lagde frem i forbindelse med finansloven, ikke var forslag, man selv opfattede som løftebrud? Det var altså ikke noget, man selv opfattede som grundlæggende ændringer. Man blev så opmærksom på det, da mange andre påstod, at det var det, og så trak man det så tilbage. Men udgangspunktet for Venstre var, at Venstre ikke selv opfattede det som grundlæggende ændringer.

Hvis hr. Jens Rohde kan bekræfte det, kan hr. Jens Rohde så ikke også bekræfte, at hvis det forslag til vedtagelse, som hr. Rohde har fremsat sammen med Dansk Folkeparti og De Konservative, går igennem, så kan et forslag, der er præcis magen til det, man trak tilbage i forbindelse med finanslovforhandlingerne, fremlægges igen uden nogen problemer, da der netop står, at det eneste, man ikke vil lave, er *grundlæggende* forandringer, og det opfattede man heller ikke det tidligere forslag som? Kan hr. Rohde ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Jens Rohde afslørede jo ikke noget særlig stort kendskab til a-kasse-systemet og til dagpengesystemet, og i hvert fald var der slet ingen sympati for dagpengesystemet i hr. Jens Rohdes tale. Hr. Jens Rohde var meget inde på, at hvis man skal ændre noget, så skulle det gerne være en forenkling af sagerne, fordi det var en af grundene til at gøre det. Nu har jeg så forstået, at forenkling for Venstre er lig med besparelser.

Jeg vil godt høre, om de to forslag, der var i finansloven, og som nu er taget af bordet, var forenklingsforslag, eller det var besparelsesforslag. Det er ret væsentligt at vide. Var der nogen forenkling i den måde, man vil gøre det op på? Det er jo ret interessant at vide, når man skal til at kigge på dagpengesystemet, om det netop er forenklinger, man går efter. Det tror jeg alle sukker efter. Og det var også med i det forslag til vedtagelse, Venstre selv har stemt for tidligere, hvor man skulle forsøge at forenkle tingene.

Men tilbage står der jo stadig væk, at statsministeren mener, at der er lommer i systemet, finansministeren mener, at der er uhensigtsmæssigheder i det, og beskæftigelsesministeren har mere eller mindre indirekte sagt, at både lønmodtagere og arbejdsgivere snyder på vægten med hensyn til at få dagpenge i Danmark.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hvis hr. Bjarne Laustsen havde hørt efter, havde han hørt statsministeren udtrykke meget stor sympati i forhold til vores dagpengesystem, og jeg kan ikke rigtig se, at det giver nogen mening, andet end at man skal spilde Folketingets tid, at jeg skal stå og gentage nøjagtig de samme ord, som statsministeren har sagt. Det synes jeg ærlig talt ikke rigtig har nogen relevans, og derfor valgte jeg en anden indgang. Jeg bakker jo naturligvis op om statsministerens tale; det er jo logisk. Så den skal hr. Bjarne Laustsen altså lidt længere til Aalborg med eller Støvring, eller hvor det er, han normalt holder til.

Spørgsmålet er jo i virkeligheden: Hvad mener Socialdemokraterne egentlig? Jeg kan simpelt hen ikke finde ud af, hvad Socialdemokraterne mener, og hvor de står. Det skyldes måske, at der både er nogle hemmelige velfærdsoplæg, og så er der noget, der åbenbart skal blive til noget, og noget, der heller ikke skal blive til noget, og sådan kører det jo i en sand ring hos Socialdemokraterne. Men jeg kan slet ikke finde ud af, hvad det er, man egentlig vil, for det ene øjeblik beskylder man regeringen for at putte det hele i en syltekrukke og ikke at ville diskutere det, og det andet øjeblik siger man, at der er blevet åbnet en ladeport. Hvad mener man egentlig hos Socialdemokraterne? Kan vi ikke få et svar på det?

Jeg kan ikke forstå, hvis det er sådan, at man mener, det er en syltekrukke, at vi siger, at der ikke kommer nogen ændringer. Og det er et svar til alle: Der kommer ikke nogen ændringer i dagpengesystemet, førend vi har set Velfærdskommissionens oplæg og det er blevet set i sammenhæng med andre velfærdskerneydelser og vi har haft en ordentlig drøftelse med befolkningen inden og vi kan sikre os, at det bliver bredt funderet i det danske Folketing. Det har jeg jo gjort meget klart i min tale, og længere er den sådan set ikke. Jo, hvis det er sådan, at man ønsker den bagudrettede diskussion om: Hvad mente vi nu lige om det forslag, og var det for-

nuftigt? Og alle de spørgsmål, der kommer op her.

Fakta er jo, at vi har trukket forslaget tilbage, og vi står hundrede procent fast på, at der kommer ingen ændringer i dagpengesystemet, før end de betingelser, som jeg har nævnt, er opfyldt.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil sige tak til hr. Jens Rohde for, at han bekræftede, at der ikke er noget nyt i den sidste pind andet end det, vi i Folketinget hele tiden har været enige om: at det her skulle bekæmpes. Der er ikke afsat én eneste krone mere til det, det har vi jo fået konstateret.

Så vil jeg også godt spørge hr. Jens Rohde: Hvem tror man, der er mest sympati for: Den, der står ved sine gerninger, eller den, der stiller det stjålne tilbage og så råber: Tilgiv mig, for det var ikke det, der var mit budskab? Jeg tror godt, jeg ved, hvem der vil få sympatien.

Hr. Jens Rohde var inde på, at vi i vores regeringstid har lavet 17 større ændringer. Nu har jeg været med til næsten dem alle sammen, og jeg vil spørge hr. Jens Rohde, om ikke det er rigtigt, at vi aldrig nogen sinde har undergravet fundamentet, det fundament, som statsministeren også stod og roste sig af her, da han sådan set fremlagde sin tale.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da en smule ked af, at hr. Jens Rohde bliver sådan lidt sur og sådan lidt vrissen i besvarelserne og siger: Hvorfor kan I ikke spørge om noget fremadrettet?

Det er jo lidt vanskeligt for os som opposition at spørge det ledende regeringsparti om noget fremadrettet, når ordføreren går op og siger: Vi er løbet tør for initiativer, vi kommer ikke med noget som helst på den her side af valget, I kan godt lade være at spørge, for det er det samme svar: Vi kommer ikke med nogen nye initiativer. Jamen når regeringen er løbet tør for initiativer og den kommer med en ordførertale, som kun fortæller om, hvad den *har* lavet, så stiller man jo nogle stilfærdige spørgsmål.

En af de ting, som hr. Jens Rohde refererede til, var andre aktører. Det har bl.a. haft den konsekvens, at flere og flere arbejdsløse må vente i uger med at blive konfronteret med en indberetning, og det kan betyde flere ugers mistede dagpenge på grund af snøvleri blandt andre aktører.

Er det noget, Venstre støtter? Er det noget, man er stolt af at man har lavet?

Til det med frit a-kasse-valg: Jamen jeg tror, de fleste i Folketinget går ind for frit valg. Men mener Venstre, at det styrker a-kassernes faglige fundament for at deltage i det opsøgende arbejdsmarkeds politik, at medlemmerne ikke længere er organiserede efter faglige kriterier?

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Selv om jeg kommer længere udefra end hr. Bjarne Laustsen, vil jeg nu alligevel tillade mig at prøve igen.

Det er vedrørende det fremadrettede. Kristendemokraterne havde egentlig gerne set, at der også fra regeringens side var lavet noget fremadrettet. Og jeg havde egentlig håbet på, at vi kunne få løftet bare sådan en lille flig med hensyn til de ændringer, som nødvendigvis må ske på dagpengeområdet. Er det f.eks. rimeligt, at folk med en årsindkomst på 1 mio. kr. kan få supplerende dagpenge? Der kunne nok være et hjørne, man kunne tage lidt fat i.

Jeg forstår godt det, hr. Jens Rohde siger om, at der kan være tilfælde, hvor der falder en dom eller andet, men der står dog i forslaget til vedtagelse, at »regeringen ikke har planer om at komme med forslag til grundlæggende ændringer ...« – ikke har *planer* om. Man kan jo ikke have planer om en dom, som muligvis vil komme. Er der alligevel lidt planer?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kan huske, at jeg, da jeg gik i gymnasiet, havde en dansklærerinde, som havde en fantastisk evne til at fortolke nogle af de kæreste børneeventyr ud i nogle af de mest bizarre situationer. Det er selvfølgelig enhvers ret, men det blev de jo hverken bedre eller mere rigtige af. Og til hr. Mogens Nørgård Pedersen: Jeg kan altså kun sige det, jeg har sagt før: Vi har ikke nogen planer; der er ikke nogen planer, selv om hr. Mogens Nørgård Pedersen måske gerne ville have, at der var nogle.

Nu har vi sagt, at vi sætter det ind i en sammenhæng med andre velfærdsydelse i forhold til Velfærdskommissionen. Så har man et godt og sammenhængende grundlag at diskutere ikke bare her i Folketinget, men også med befolkningen på. Det mener vi er fornuftigt, og det mener vi også er udtryk for en respekt for, at be-

folkningen må tages med i så store beslutninger, hvis det er sådan, at de skal effektueres. Så det har jeg det helt fint med. Og lad mig endnu en gang slå fast: Der er ikke nogen planer.

Hvem har man så mest sympati for? Ja, det ved jeg ikke. Valget gav jo i hvert fald i første omgang et meget klart svar på, hvem det var, man havde sympati for. Og så må vi jo se, hvad det næste valg bringer.

Jeg hører bare til dem, som synes, det er godt, at den her regering i stedet for, at man går ud og siger til befolkningen: Læs på lektien, læs på lektien, som hr. Mogens Lykketoft og den tidligere statsminister gjorde det rundtomkring på arbejdspladserne, i det mindste lytter og tager til efterretning, at nogle rent faktisk synes, at der er tale om et løftebrud, og så træffer beslutninger derudfra. Det synes jeg både er godt og også modigt gjort, også selv om det måske er en nyskabelse i dansk politik. Det er måske tiltrængt, så vi kan sikre, at befolkningen kan have den tillid til os politikere herinde, som må være dem berettiget.

Til hr. Ole Sohn: Jeg er ikke sur overhovedet – det ved hr. Ole Sohn også godt – men jeg påpeger blot modsætningerne i det, hr. Ole Sohn står og siger, nemlig når han taler om en fremadrettet debat, hvorefter der kommer et forslag til vedtagelse, som handler om den bagudrettede debat. Andet er det såmænd ikke, og jeg har også sagt, at det selvfølgelig er hr. Ole Sohns gode ret at gøre det.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg havde nu ellers også sådan en fornemmelse af, at Venstres ordfører var en anelse vrissen, men det kan godt være, det ikke er tilfældet. Men så kunne man da i det mindste svare på de spørgsmål, man blev stillet.

Jeg stillede et helt konkret spørgsmål til Venstres ordfører om obligatorisk medlemskab af en a-kasse. Det er oven i købet et fremadrettet spørgsmål, og det er jo det, Venstres ordfører efterlyser. Når man så får et fremadrettet spørgsmål, bruger man ikke tid på at svare, kun i sådan nogle generelle vendinger om, at regeringen ikke har nogen planer. Men det ved vi jo; det har de ikke.

Så jeg vil gerne have svar på det spørgsmål: Hvad er det egentlig, Venstres ordfører har så meget imod med hensyn til det der med obligatorisk medlemskab af en a-kasse?

For det andet er der jo det her gamle udtryk, der hedder: Kæmp for alt, hvad du har kært, og jeg går ud fra, at regeringen havde det her kært, altså de forslag, der skulle give en besparelse på 800 mio. kr. Har man så ikke tænkt sig at gå ud og kæmpe og i det mindste forklare befolkningen, hvorfor det her var så geniale, sådan at man kan få vendt folkestemningen, og sådan at Venstre derefter kan vende sin politik igen i retning af det, man mener er det rigtige? Folkestemningen er jo altså tilsyneladende på det her område vendt imod regeringen, og så skifter regeringen politik. Men skal man så ikke ud og forsøge at forklare, hvad det geniale var? Kan vi også få svar på det? Hvornår begynder man at se regeringen på barrikaderne og forklare befolkningen, hvorfor det her var gode forslag?

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ikke alene *lytter* til hr. Jens Rohde, jeg *tror* også på hr. Jens Rohde. Nogle vil måske sige, at det er naivt, men o.k., jeg tager chancen.

Hr. Rohde fortæller heroppefra: Regeringen har ingen planer om ændring af dagpengesystemet på denne side af et valg, og skulle der være planer om ændringer efter et valg, så vil det blive fremlagt i valgkampen. Sådan forstår jeg hr. Rohde; det siger han klart og tydeligt. Fair nok.

Men så er det, jeg bare ikke forstår, hvorfor man så laver den usikkerhed ved at fremsætte et forslag til vedtagelse, hvor man ikke skriver det, men lige præcis skriver ingen »grundlæggende ændringer«, når alle og enhver ved, at man ikke selv opfattede den meget store ændring, man fremlagde i forbindelse med finansloven, som grundlæggende.

Derfor et besparelsesforslag til hr. Jens Rohde: Fjern ordet grundlæggende. Det skulle der ikke være nogen problemer i, så vidt jeg forstår hr. Jens Rohde. Så fjern ordet grundlæggende.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at alle, der er til stede her i salen, har oplevet, at hr. Jens Rohde var lidt småsur, og nu skulle det så betyde noget, at man kommer langt udefra og er valgt helt oppe i Skagen, et af de dejligste steder i landet, eller er oppe fra Birkelse, eller hvor man nu bor henne. Det er simpelt hen for meget for hr. Jens Rohde at debattere med sådan nogle, der kommer så langt udefra.

Så bruger man det her med, at man ikke vil svare på spørgsmålene, og stiller spørgsmål.

Jeg har jo sagt, at kendskabet til a-kasse-systemet ikke var det, der blev afsløret mest af her, men jeg tror alligevel, at hr. Jens Rohdes parlamentariske erfaring er så stor, at han ved, at når man er ordfører, så prøver man at svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Det er så ikke det, der er kommet frem i besvareelserne indtil nu, og derfor er vi nødt til at prøve en gang til, uanset hvor man er valgt. Nu forstår jeg, at hr. Jens Rohde er rykket lidt tættere ind til byen, men vi må jo alligevel have debatten her.

Det, jeg spørger om, er de to forslag, der blev vedtaget. Vi husker jo alle sammen de brede smil fra forligspartierne; det her var simpelt hen et godt forslag, og der var ingen, der lå søvnløse, og det var retfærdigt, og det var kun de højst-lønnede, der kom til at betale osv.

Derfor spørger jeg en gang til nu: Var det forenklinger, de to forslag, der var i finanslovsfor-slaget? Jeg behøver slet ikke at spørge til det, hr. Jens Rohde sagde om: Vi trækker det bare tilbage nu, men næste år så kommer vi igen med samme sag.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu kan hr. Bjarne Laustsen, som oven i købet smilede tilbage til mig, da jeg sagde det, jo forvise sig om, at det, jeg sagde om Støvring, var sagt i en venlig tone. Det var for at nævne hans by, hvor han bor, og ikke så meget andet. Jeg har i øvrigt selv en søster, der bor der, så det er der ikke noget galt i. Det er der ikke nogen grund til at gøre nogen sag ud af.

Det er der heller ikke med hensyn til det andet. Det er jo fuldstændig ligeegyldigt at diskutere nogle forslag, som er ikkeeksisterende. De forslag er ikkeeksisterende i dag, og de forslag vil ikke blive fremlagt igen næste år; det kan jeg godt garantere, sådan er det. Det ville i så tilfælde jo ikke just være den mest begavede handling af regeringen, hvis det var sådan, at man fremlagde et forslag næste år, som man har trukket tilbage i dag. Så hr. Bjarne Laustsen kan være ganske rolig.

Det, der så kan blive lidt interessant, er jo, om hr. Bjarne Laustsen eller måske hr. Ole Vagn Christensen her senere på dagen vil fortælle lidt om, om der står noget om dagpenge i det der hemmelige velfærdsoplæg, som tilsyneladende huserer i den socialdemokratiske lejr. Men det

kan vi jo vende tilbage til, når vi når frem til de ordførerindlæg.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at jeg ikke vil afskrive mig retten til at kunne gå ind – hvis der falder dom om et eller andet eller der kommer andre anvisninger fra Arbejdsmarkedsdirektoratet, eller hvad det måtte være, om uhensigtsmæssigheder i systemet – og foretage nogle småjusteringer. Dem er der altså gennem årene blevet foretaget ret mange af, og derfor synes jeg, det er fornuftigt, at man vælger en formulering, der hedder grundlæggende ændringer.

Jeg kan igen garantere, at der kommer ikke nogen forslag om grundlæggende ændringer af systemet, førend de betingelser, som jeg har nævnt flere gange, er opfyldt.

Kl. 15.20

Til hr. Anders Samuelson: Det er ikke Venstres politik, at der skal være et obligatorisk, altså et tvangsmedlemskab af a-kasser.

Og med hensyn til det med at vinde en, nej, ikke vinde en folkeafstemning – det kan vi vende tilbage til på et andet tidspunkt – men vende en folkestemning, så er Det Radikale Venstre nok ikke lige det parti, jeg vil spørge til råds i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der er en ting, hr. Jens Rohde har sagt, og det er, at Socialdemokraterne fik klø ved det sidste valg, og det er jo et spørgsmål, hvorvidt det skyldtes efterlønnen. Vi har forstået på hr. Jens Rohde, at det er det, han mener ligger til grund.

Vi ved jo ikke, hvordan det vil gå med denne regering og dens løftebrud, men at komme her og fortælle, at befolkningen da godt kan forstå, at når man trækker det, man har fremlagt, tilbage, så kan det faktisk ikke siges, at man er en forbryder! Det tror jeg ikke er et retsprincip, der vil tjene et dansk retssamfund ret godt. Derfor tror jeg ikke, at den melodi, som man prøver at spille fra forskellig side her, kan give det resultat.

Statsministeren siger: Før et valg vil vi lægge tingene frem. Hr. Jens Rohde siger gang på gang, at efter at Velfærdskommissionen har barslet, vil man komme med de forslag, for man vil godt have en stor debat. Så vidt jeg ved, kommer Velfærdskommissionen først med noget efter valget, og derfor er jeg nødt til at spørge: Hvem er det, der taler sandt i denne her forbindelse?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, der sidder nogle retorikforskere og får meget ud af Folketingets debatter.

Hr. Jens Rohde, som jo er en ivrig debattør og heller ikke er bange for at gå ud og forfægte sine synspunkter, har tidligere i dag sagt, at forslagene, som regeringen lagde frem, selvfølgelig var udmærkede, de stod inde for dem, og beskæftigelsesministeren kæmpede en brav kamp til få minutter, før de blev trukket, så gode de var.

Nu meddeler man så, at man ikke vil lægge noget frem eller gennemføre noget før et valg. Nej, men ville det så ikke være fair, hvis man har nogle holdninger om – og det har Venstre jo – at man skal spare de her penge, så at lægge dem frem i valgkampen? Det ville da være offensivt at sige: Vi har nogle holdninger, vi står ved dem, vi synes, de er gode, stemningen og et citat på tv gjorde, at vi var nødt til at trække dem tilbage, men vi mener det, så vi præsenterer det forud for næste valg. Det synes jeg, man skulle gøre, for så har man da vist lidt mandshjerte, mandsmod.

Så kunne jeg egentlig også godt tænke mig at få at vide: Hvad er egentlig forskellen på det, statsministeren sagde før valget, om, at man ikke ville lave forringelser, og så nu, hvor man ikke vil lave *grundlæggende* forringelser? Det har hr. Mogens Nørgård Pedersen også spurgt om.

Det sidste er for tredje gang, og nu kan jeg ikke rykke mere, men jeg tror, hr. Jens Rohde har forstået det: Synes Venstre, at det er en god idé, at man med andre aktører bl.a. har bragt arbejdsløse i den situation, at de kan risikere at stå uden dagpenge i ugevis på grund af sendrægtighed i det nye system?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu har jeg godt nok ikke gået i gymnasiet ligesom hr. Jens Rohde, men jeg er en glad historiefortæller, specielt når det er børn. Jeg kan oplyse, at børns øjne stråler oftere end folketingsmedlemmers øjne, når man fortæller til dem. Men det er måske en anden sag.

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Rohde helt konkret: Synes hr. Jens Rohde ikke, det er urimeligt, at borgere i Danmark, der har en årsindkomst på mellem en halv og en hel million kroner, samtidig kan få supplerende dagpenge?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det kan vi godt tage en god debat om. Vi har jo også på et tidligere tidspunkt været inde i den diskussion, og jeg kan jo vende spørgsmålet om til hr. Mogens Nørgård Pedersen og spørge, om der vil komme et beslutningsforslag fra Kristendemokraterne om, at man skal have ændret betingelserne i systemet på det område.

Kl. 15.25

Igen kan jeg kun sige til alle, der har været oppe at spørge, at der kommer ikke nogen, og det har jeg sagt mange gange nu. Man kan jo vælge at lade være med at tro på det, men tiden vil jo vise, at det er mig, der får ret. Sådan plejer det at være med Venstrefolk. Nej, seriøs snak: Tiden vil jo vise, at der ikke kommer noget, og der er overhovedet ikke nogen divergens mellem det, statsministeren har sagt, og det, jeg har sagt. Statsministeren har været meget klar om, hvilke betingelser der skal være opfyldt; jeg har været meget klar om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, nemlig at nu har vi sat det ind i Velfærdskommissionen, så det kommer ind i en større sammenhæng, og vi får en anden diskussion.

Så må vi jo se, hvad der måtte være nødvendigt og fornuftigt, og det kan vi så tage en politisk debat om, når vi har det grundlag, som kommer fra Velfærdskommissionen. Og hvis det er sådan, at der kommer noget, så vil vi for det første fremlægge det i en eventuel valgkamp, altså forud for et valg, og så siger jeg også bare, at det skal være bredt funderet i Folketinget. Det er helt afgørende, at store grundlæggende reformer af vores forsikringssystemer og opsparings-systemer og i det hele taget vores velfærd er bredt funderet i det danske Folketing.

Det vil altså sige – også til hr. Anders Samuelson – at skal der ske noget her, så må det altså være sådan, at alle er med til at tage et bredt ansvar, og at alle melder ind på det. Det er jo meget smart, hvad hr. Anders Samuelson står og siger heroppefra, som De Radikale jo har fået for vane at gøre det – efter at de ikke er i regering længere, så kan de det hele, vil det hele, skal det hele og helst på én gang – men spørgsmålet er jo: Kan man levere varen, når det kommer til stykket, når man har indgået forlovelse og giftet sig med et forbenet Socialdemokrati? Jeg tror det næppe.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så kommer hr. Anders Samuelson, hr. Søren Søndergaard, hr. Bjarne Laustsen, og derefter

ønsker formanden at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er da helt ufatteligt, vil jeg sige til hr. Jens Rohde. Nu har Det Radikale Venstre i 100 år fået læst og påskrevet ikke mindst af partiet Venstre, at vi har alt for stor indflydelse, vi har haft alt for stor indflydelse, hele tiden har vi haft alt for stor indflydelse i forhold til, hvor lille og kedeligt og trist et parti vi er. Disse anklager har vi så måttet leve med. Nu er det, som om tilliden til, at vi kan få indflydelse igen, er helt væk. Det holder jo ikke. Det tror jeg også hr. Jens Rohde kan høre selv.

Jeg stiller så et spørgsmål til hr. Jens Rohde – det er jo sådan, opgavefordelingen er her – og det er, hvorfor Venstre er imod et obligatorisk medlemskab af en a-kasse, hvortil Venstres ordfører svarer: Det er bare ikke Venstres politik. Det er da ikke nogen forklaring. Det lyder helt østeuropæisk. Det var nøjagtig det svar, der kom fra hr. Jens Rohde: Det er, fordi det ikke er Venstres politik.

Men beskæftigelsesministeren har altså sagt i en kommentar i Berlingske Tidende til det radikale forslag:

»Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg selv er lidt bekymret over de eksempler, vi har set på, at folk bevidst undlader at forsikre sig imod arbejdsløshed, fordi de har en forventning om, at de under alle omstændigheder kan få kontanthjælp, hvis de mister deres arbejde.«

Umiddelbart efter konkluderer ministeren, at han mener, at det her oplagt er en sag, et forslag, som skal tages op af Velfærdskommissionen.

Så kan vi få en uddybning? Hvem er det, der har ret? Er det beskæftigelsesministeren, eller er det Venstres ordfører på det her område?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er vel ikke nogen forkert antagelse, at valget kommer, inden Velfærdskommissionen aflægger sin endelige beretning, og det vil sige, at de løfter – eller skulle vi sige trusler? – om eventuelle ændringer af dagpengesystemet jo altså ikke kan komme i den kommende valgkamp, da det skal ske på basis af Velfærdskommissionens beretning. Det vil sige, at de løfter/trusler først kan komme i den næste valgkamp.

Nu ved vi selvfølgelig ikke, om den nuværende regering fortsætter, det er jo i høj grad til diskussion, men o.k. lad os nu bare forestille os det. Det vil så betyde, da den valgkamp så først skal overstås, så man derefter kan gå i gang med det, at det, hr. Jens Rohde har sagt heroppefra, sådan set er, at alle planer om ændring af dagpengesystemet er udskudt til 2009, 2010 eller deromkring. Det er det løfte, vi har fået fra Venstre i dag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det, der også kunne være interessant at få at vide i dag – jeg betragter det måske ikke som en reel mulighed, men det kunne være interessant – er, hvem der egentlig traf beslutningen om at trække det her forslag tilbage. Hvem opdagede fadæsen? Jeg forstår, at det ikke var hr. Jens Rohde, for han var i gang med at skrive en pressemeddelelse om, at det forslag kom op igen næste gang. Statsministeren siger, at han har taget det til efterretning, så vi må jo gå ud fra, at en eller anden må have truffet beslutningen. Jeg så selv beskæftigelsesministeren i Morgen-TV forsvare det til det sidste, han havde oven i købet sovet godt om natten, så det kunne være rart at få at vide, hvem der havde truffet beslutningen.

Kl. 15.30

Vi lavede jo et forlig sammen om »Flere i arbejde«, vil jeg sige til hr. Jens Rohde, og i den aftale fik vi også luget forslaget om halve dagpenge ud. Derfor troede vi, at når vi havde lavet et forlig med regeringen, så havde vi også fået lukket diskussionen om besparelser i dagpengesystemet. Derfor var det da overraskende for os, at man kom med et forslag uden at orientere forligspartierne om, at man havde sådan nogle ting der.

Nu til spørgsmålet om troværdigheden. Der er det jo sådan, at Venstre har skadet sig selv. Vi havde tidligere en sag omkring erhvervsskolerne, hvor statsministeren startede oppe i min valgkreds med at love dem flere penge; da forslaget kom, tog man flere fra dem, end man gav dem. Nu har vi så forslaget omkring dagpengene. Regeringens troværdighed er jo så flosset, at man ikke ved, hvor man har den. Det her er bare et spørgsmål om, hvornår det kommer op igen, og i hvilken form, det kommer igen. Det kommer igen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til hr. Anders Samuelsen: Det er selvfølgelig reelt nok at diskutere de problemstillinger, som er, med det system, vi har i dag.

Jeg må så bare spørge, om det forslag, som Det Radikale Venstre har liggende, gælder alle, for så kommer det jo i hvert fald til også at berøre kontanthjælpsmodtagerne, altså alle, der skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Men det er reelt nok at tage diskussionen.

Jeg kan bare sige, at vi ikke har ændret politik i Venstres folketingsgruppe med hensyn til, om der skal være tvangsmedlemskab af en a-kasse, og derfor kan jeg konkludere, at der ikke er ændret politik, og at det ikke er Venstres politik, at man skal have tvangsmedlemskaber.

Til hr. Søren Søndergaard kan jeg kun sige, at der er ikke mere at tilføje til det, jeg allerede har sagt.

Så vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at det er decideret, bevidst citatfusk, hr. Bjarne Laustsen benytter sig af mod mig i forbindelse med et i øvrigt fuldstændig irrelevant spørgsmål om, hvem der trækker tilbage, og hvem der ikke trækker tilbage. For det politiske indhold er det jo ikke så interessant.

Men hr. Bjarne Laustsen er udmærket klar over, at dels har jeg ikke udsendt nogen pressemeddelelse på det tidspunkt, dels har jeg aldrig nogen sinde sagt, at forslaget ville komme tilbage. Det kom der også et meget klart dementi af på Ritzaus Bureau, som beklagede, endda i meget tydelige vendinger, i to telegrammer, at de havde fejlciteret mig. Det burde hr. Bjarne Laustsen vide, ellers ved han det i hvert fald nu, så det er der i hvert fald ikke noget om.

Må jeg så ikke godt lige sige, at det er interessant at høre Socialdemokraterne så helligt stige op på den høje hest, når jeg tænker på, hvilke ændringer af dagpengesystemet den tidligere regering lavede. Der drejer sig om en lang række, statsministeren nævnte det, der var stort set to om året, uden at man nogen sinde havde fortalt vælgerne noget som helst om, at man rent faktisk ville ind og lave noget om.

Der blev gennemført arbejdsmarkedsreformer i 1994, 1995 og 1998 med et bredt flertal af Folketingets partier, men ikke på noget tidspunkt havde Socialdemokraterne fortalt vælgerne, at man ville gennemføre disse reformer, og ikke på noget tidspunkt havde man fortalt vælgerne, at man ønskede at lave nogle ændringer i efterlønsordningen i 1998, tværtimod. Alligevel

gjorde man det, på trods af at man havde haft en statsminister, der havde stået og opfundet garantibeviser og var kommet med meget klare udtalelser, der ikke var til at misforstå. Så jeg ville nok passe på med at kaste med sten, når man selv bor i et glasshus.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Den røde lampe har lyst for længe.

Jens Rohde (V):

Undskyld, hr. formand.

Ole Vagn Christensen (S):

Venstre gik til valg på et slogan, som blev gentaget i uendelighed med et billede af en smilende Anders Fogh Rasmussen. Sloganet lød: »Tid til forandring«.

Efter valget, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen blev statsminister, kan vi stille det store spørgsmål: Hvor bliver forandringen af?

Al diskussion om reformer af velfærdssamfundet er blevet lukket ned i en stor syltetøjskrukke, som først skal åbnes efter næste valg; først efter valget kommer der et udspil fra regeringens Velfærdskommission.

Sagen er, at med hr. Anders Fogh Rasmussen har vi fået en regering, der er ude af stand til at fortælle befolkningen, hvor den vil hen. De få gange, regeringen har spillet ud med reformer, har den trådt godt og grundigt i spinaten.

Kl. 15.35

Tidligere i år blev danskerne præsenteret for massive besparelser på dagpengesystemet på 800 mio. kr., heldigvis nåede finansministeren at sluge en fortrydelse. Opmærksomme journalister havde nemlig noteret sig statsministerens løfter i valgkampen. Den selv samme statsminister, som gang på gang har påstået, at han holder, hvad han lover, og gør det, han siger, blev citeret for at fastslå: Vi har ingen forslag om at forringe dagpengesystemet. Det sagde hr. Anders Fogh Rasmussen under partilederrunden i DR 1 den 18. november 2001.

Tilbage står en forvirring om, hvad regeringen mener, når den siger, at den ikke har begået løftebrud, men den trækker forslagene tilbage, fordi befolkningen oplever forslagene som løftebrud. Forvirringen består i, at regeringen ikke oplever sine dagpengeforslag som løftebrud. Hvad det betyder for de videre perspektiver og for det danske dagpengesystem står hen i det uvisse. Det ville være glædeligt, hvis denne forespørgsel giver befolkningen mulighed for at få

kastet et opklarende lys på denne regerings tve-tydige holdning.

Vi Socialdemokrater vil også bruge denne forespørgsel til at understrege de principper, der efter vores opfattelse er væsentlige at fastholde, og som vi også fastholdt i vores regeringstid, da vi lavede 17 ændringer, og jeg har nok selv været med til at lave de fleste af dem, når det gælder det særlige danske dagpengesystem.

En helt central kvalitet ved dagpengesystemet, som vi fra Socialdemokratiets side ønsker at fastholde, er den store fleksibilitet og for-eningsprincippet, forsikringsprincippet ligeså.

Til forskel fra mange andre lande har vi i Danmark meget lempelige regler for udbetaling af dagpenge for arbejdsophør. Det betyder, at de danske arbejdere ikke løber så stor en økonomisk risiko ved at blive ledige, som det er tilfældet i mange andre lande. Derfor kan man operere med forholdsvis korte opsigelsesvarsler. Det betyder samtidig, at arbejdsgiverens risiko for at ansætte ny arbejdskraft er relativt lille. De lempelige dagpengeregler gavner således både medarbejdere og virksomheder, og det giver samlet set et løft til samfundsøkonomien.

Så tilbage til fortrydelsespillen, som finansministeren måtte sluge. Det ville nemlig være en katastrofe, hvis det var lykkedes for regeringen at undergrave fundamentet med indtægtsgrænse og med regeringens forslag om de supplerende dagpenge.

Med hensyn til de supplerende dagpenge ved vi, at der er en del job i dette land, som ikke kan udbydes som varige fuldtidsjob. De fleksible muligheder for at give supplerende dagpenge betyder, at arbejdstagerne er i stand til at påtage sig et deltidsarbejde. Det giver samlet set en bedre udnyttelse af arbejdskraften, for alternativet ville være, at en masse job ikke ville kunne besættes.

Vi vil fra Socialdemokraternes side også understrege den rent fordelingsmæssige gevinst, der ligger i det danske dagpengesystem. Efter som 80 pct. af befolkningen er dækket af en a-kasse, så sikrer man sig samlet omfordeling fra personer med lav risiko for arbejdsløshed til personer med høj risiko for arbejdsløshed. Det er på denne måde de lavest lønnede grupper, som samlet set får udbetalt mest i forhold til personens hidtidige lønindtægt. Dette grundlæggende solidariske princip skal vi værne om.

Det er ikke uden grund, at det danske dagpengesystem gang på gang bliver fremhævet rundt omkring i verden. Det er ikke uden grund,

at eksperter kalder det danske system for et mirakel. Der skal meget gode argumenter til, hvis vi skal ændre grundlæggende ved det arbejdsmarkedssystem, som i 1990'erne førte til den laveste ledighed i årtier, og som har givet dansk økonomi nogle af de bedste vilkår nogen sinde.

Det er vigtigt at fastslå og fastholde, at det er et foreningsbaseret forsikringsystem, hvor der er en høj grad af faglig forankring i det danske a-kasse-system, idet det er en kendsgerning, at fagligt forankrede a-kasser i højere grad vil være i stand til at formidle job end de tværfaglige a-kasser – til gavn både for de ledige, arbejdsgiverne og ikke mindst for samfundsøkonomien.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo fantastisk, når man taler om tvetydighed, at høre hr. Ole Vagn Christensen stå her på talerstolen, for hr. Ole Vagn Christensen begynder sin tale med at sige, at det hele er blevet puttet ned i en syltekrukke, han sagde oven i købet syltetøjskrukke, og stiller spørgsmålet: Hvor bliver forandringen af?

Som om hr. Ole Vagn Christensen nu har været i gang med at læse det hemmelige velfærdsoplæg fra Socialdemokraterne og fundet ud af: Gud, der var måske noget forandring heri, og så må vi spørge regeringen, hvor dens forandring bliver af.

Kl. 15.40

Så fortsætter hr. Ole Vagn Christensen den næste del af talen med at slå fast, at der ikke må ske nogen som helst forandringer, og han kommer i hvert fald slet ikke med et bud på, om der skulle være nogle forandringer, eller hvilke forandringer Socialdemokraterne kunne forestille sig i systemet. Det er vist en selvmodsigelse af rang fra hr. Ole Vagn Christensens side.

Kan vi nu ikke lige få at vide, om det her hemmelige velfærdsoplæg rummer noget om vores dagpengesystem, for så kunne det da være interessant at få det på bordet, så vi kan få det ud i den brede vifte af diskussionsemner og forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu lod hr. Ole Sohn jo forstå, at SF ønsker tvunget medlemskab af en a-kasse ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der kan kun stilles spørgsmål til ordføreren.

Jens Vibjerg (V):

... og derfor vil jeg gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen: Går Socialdemokraterne ind for tvunget medlemskab af a-kasserne? Skal alle, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, være medlem af en a-kasse? Det er jo lidt interessant at få svar på det spørgsmål fra Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Vi var nok så naive at tro, at med »Flere i arbejde« havde vi en fælles forståelse af, hvordan vi skal håndtere arbejdsmarkedspolitikken og alle facetterne omkring arbejdsmarkedspolitikken. Det ligger sådan set i forlængelse af det, som også hr. Jens Rohde appellerer til, at man, når nu Velfærdskommissionen er færdig med sit arbejde, så kan få bredt forankrede ordninger. Men vi kan forstå, at her har vi været for naive, men heldigvis blev regeringen jo ramt af sit eget sværd.

Angående tvunget medlemskab så mener vi, at i det øjeblik, man skal ind i den drøftelse om obligatorisk medlemskab, må man se på de problemer, som der er peget på af vores beskæftigelsesminister med, om det er en klog ordning at have i fremtiden, at der kan spekuleres mellem de to systemer. Eller om man skulle prøve at finde en ordning, således at man også har en vis ansvarlighed over for, at man ikke kan zappe mellem det ene og det andet.

Vi har derfor ikke nogen afklaring på dette spørgsmål, men vil meget gerne være med i nogle drøftelser om, hvordan vi kan finde det fornuftige, afbalancerede forhold i dette store spørgsmål.

Med hensyn til det, hr. Jens Rohde også var inde på, om det hemmelige velfærdsoplæg, så ved jeg ikke, hvad det er for et oplæg, hr. Jens Rohde henviser til. Jeg har været med i masser af forhandlinger, hvor der eksisterer papirer, men så længe man ikke er blevet enige om disse papirer, så har de ingen eksistensberettigelse. Sådan har vi forhandlet i det almindelige demokrati. Jeg går også ud fra, at det er sådan man har det i Venstre, at folk har masser af ideer, men det er først, når ideerne er formet, at de står til troende.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen jeg spørger også bare lige så stilfærdigt, om der i det hemmelige velfærdsoplæg, som vi i hvert fald alle sammen kender dele af – det kan

godt være, hr. Ole Vagn Christensen ikke gør, men vi andre gør da i hvert fald, det er da blevet pænt offentliggjort – om der dér står noget om dagpengesystemet, om reformtanker.

Så kan jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det da godt kan være, at hr. Ole Vagn Christensen synes, at Velfærdskommissionen er en syltekrukke. Der er adskillige andre folketingsmedlemmer fra den socialdemokratiske gruppe, der på offentlige møder har givet udtryk for, at de sådan set synes, at det er meget fornuftigt, at man har en Velfærdskommission, så man kan få en, skal vi sige, bedre sammenhængskraft i den diskussion, der bør stå om vores fremtidige velfærd.

Kl. 15.45

Synes hr. Ole Vagn Christensen, at sådan en Velfærdskommission er så dårlig en idé? Og hvis han synes, at det er så dårlig en idé, hvorfor fremlægger hr. Ole Vagn Christensen og Socialdemokratiet så ikke bare en lang række af de reformforslag, som man tilsyneladende må have klar, siden der ikke er behov for at diskutere det så meget mere?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg fik jo ikke noget svar fra hr. Ole Vagn Christensen. Det eneste, jeg fik at vide, var, at man gerne ville indgå i nogle drøftelser omkring de her ting. Men det, jeg har brug for at få at vide, og som jeg synes er interessant at få at vide, og som jeg tror hele salen gerne vil vide, er: Hvad mener Socialdemokraterne? Hvis Socialdemokraterne nu selv kunne bestemme, hvad ville man så? Hvad ville Socialdemokraterne?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg tror helt sikkert, at Socialdemokraterne ville have de samme bekymringer, som den nuværende beskæftigelsesminister har omkring de konflikter, der kan ligge imellem det, at man sådan set har folk på kontanthjælp, der kan spekulere i at lade være med at være tilknyttet en a-kasse, fordi det jo ikke er nødvendigt, fordi man får det, man skal bruge. Jeg tror, at Socialdemokraterne ville være optaget af, om det her sådan set skulle have nogle andre løsninger.

Angående det med syltekrukken er det jo en uomtvistelig kendsgerning, at regeringen sætter en sådan dagsorden på baggrund af, at et regeringsparti fremturer, til trods for at finansministeren i besvarelser til mig har givet udtryk for,

at der er faktisk ikke nogen grund til at bekymre sig for, hvordan vores situation ser ud, heller ikke i år 2040. Det har finansministeren jo gang på gang svaret på.

Men af hensyn til, at man jo skal holde sammen på regeringspartierne, siger man så, at det er bekvemt, at vi så får en Velfærdskommission. Jeg synes, det minder meget om Hartlings kommissioner om min generation i 1950'erne.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Men så er det bare, at jeg ikke kan få ind i mit hoved, hvorfor Socialdemokraterne, når der åbenbart ikke er behov for en Velfærdskommission, behov for at debatten bliver sat ind i nogle mere strukturerede rammer, så ikke fremsætter deres forslag til velfærdsreform.

Hvis det nu er en syltekrukke, og hvis man i Socialdemokratiet har alle mulige ideer til forandringer, forbedringer, hvorfor fremsætter man så ikke sine forslag? Er det 1) fordi man ikke vil være ved dem, eller 2) fordi man ikke kan få dem, man har giftet sig med, med på ideen, og at det derfor aldrig nogen sinde kan blive til noget? Lad os få et svar på det. Er det, fordi man ikke vil være ved det, eller er det, fordi man godt ved, der ikke kan skabes flertal for det, og at man derfor ikke kan levere varen?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu kan jeg jo forstå, at det er Socialdemokraternes ønske, at i hvert fald alle arbejdsmarkedspare kontanthjælpsmodtagere skal tvinges ind i en a-kasse. Så vil jeg gerne spørge: Er det så en af pindene i det her velfærdsoplæg, vi ikke må få at se?

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det hr. Bent Bøgsted. Derefter ønsker formanden at gå videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu er der blevet kørt lidt i det her om Velfærdskommissionen. For mig lyder det, som om hr. Ole Vagn Christensen ikke mener, at der på noget som helst tidspunkt kan være behov for at se på noget, heller ikke på dagpengesystemet. Det er sådan, at hvis der skal skabes forandringer, hvis der skal skabes fornyelser, så er man nødt til at gå ind og se på, hvad det kan være.

Spørgsmålet er så, om ikke det mere er måden, man ser på. Jeg vil gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, om ikke det en gang imellem kan være formålstjenligt at tage et system op til revision. Det kunne i den her forbindelse være dagpengesystemet. Og hvis man skal tage det op til revision, skal man tage det helt for sig selv og kun kigge på, om der er u hensigtsmæssigheder til stede i systemet, og om der skal skabes en fornyelse. Og er det så ikke rigtigt, at man ikke skal se på det i forbindelse med noget besparelse, men at man skal se på det som en helhed og på, hvorvidt det er fornuftigt at ændre noget i systemet?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Bent Bøgsted vil jeg gerne sige, at vi lavede 17 ændringer i dagpengesystemet, men vi rørte ikke ved det grundlæggende fundament. Vi fik lavet nogle tilpasninger på baggrund af en situation, hvor vi fik en forbedret beskæftigelse, og så havde vi ikke brug for så lange perioder.

Det kan da også godt være, at den her regering med den stigende arbejdsløshed får brug for at få nogle forlængede perioder for de arbejdsløse – jeg vil overhovedet ikke nægte, at en sådan situation kunne forekomme – for ikke at få jaget en hel masse mennesker over på kontanthjælp. Det ville jo være det, der ville være resultatet.

Angående hr. Jens Vibjergs spørgsmål: Nu er jeg jo så gammel, at jeg kan huske, hvordan tingene så ud før bistandslovens tid, hvad det var for nogle systemer, man havde i kommunerne, og hvordan arbejdsløshedsforsikringsystemet var.

Jeg kan huske, at der var noget, der hed almindelig hjælp, og så var der noget, der hed forbigående hjælp. For at få forbigående hjælp skulle man være medlem af en arbejdsløsheds-kasse, og man skulle være til rådighed for arbejdsmarkedet. Så det er altså ikke noget af ny dato, det der med, at man skal have en forankring, hvis man har en ligestillet situation.

Så lad være med at kalde det en slags tvungent medlemskab. Jeg har overhovedet ikke nævnt noget omkring tvungent medlemskab. Jeg har ligesom beskæftigelsesministeren nævnt, at der er en række problemer, som jeg tror vi bliver nødt til at se på.

Angående hele spørgsmålet omkring velfærdsreformen så kan det da være nyttigt nok at

sætte sig ned og kigge tingene igennem. Men at det skal stoppe alt muligt, er det, vi ikke rigtig forstår. Det er, fordi regeringen nu er ligesom kommet ud i den her situation, at den så sender alle problemerne derover.

Bent Bøgsted (DF):

Forespørgslen i dag kan vi sådan set kun se som en naturlig opfølgning på dagpengesagen fra finansloven. Og jeg vil da godt sige, at den mildt sagt udviklede sig sådan lidt uheldigt. Det var ikke noget kønt syn, vi blev præsenteret for; det er jeg sådan set sikker på vi alle sammen kan være enige om.

Dansk Folkeparti har hele tiden været af den opfattelse, at dagpengesystemet fungerer godt, og at det er nødvendigt, at vi har en stor fleksibilitet i det system, som vi har, så vi ikke kommer ind i de situationer, som bl.a. et land som Italien har, hvor det er næsten umuligt for firmaerne at afskedige folk, hvorfor de derfor er meget tilbageholdende med at ansætte folk. Det er jo ikke et system, vi ønsker her i Danmark. Det er da også det, der er medvirkende til, at der er mange andre lande, der kigger på det system, vi har.

Men jeg vil så også indrømme, at der kan være uhensigtsmæssigheder, der måske gør, at der kan ske en form for misbrug af dagpengesystemet. Vi har bare indtil nu ikke set stærke beviser på, at det sker. Vi har selvfølgelig set flere af de ting, der har været fremme i pressen, som har fundet nogen, der egentlig omgår dagpengesystemet. Men det er sådan herinde, at vi ikke kan lave ændringer alene på baggrund af det, tv viser. Vi er nødt til at skulle have nogle konkrete beviser på papir.

Men skulle der fremkomme brugelige beviser, så vil jeg da ikke her stå og afskære os fra at lave et indgreb, hvis der er nogle hjørner, der er uhensigtsmæssige. Vi har sagt, og det sagde vi også under finanslovforhandlingerne, at hvis der var nogle hjørner, der var uhensigtsmæssige, så var vi villige til at se på, hvad der skulle gøres. Og hvis der er tale om enkelttilfælde, må vi jo så sige, at a-kasserne rundt omkring jo også skal være med til at opdage de ting, og at vi skal have dem reguleret.

Kl. 15.55

Men Dansk Folkeparti har gennem hele forløbet advaret regeringen mod at foretage det indgreb, der blev lagt op til. Vi har da også strittet hårdt imod, og jeg synes også, at det er fint, at vi fik det skåret ned til det resultat, der kom. Vi må så erkende, at det ikke helt havde den ønskede

effekt, og derfor er Dansk Folkeparti godt tilfredse med udgangen på dagpengesagen. Men det havde selvfølgelig været et kønnere syn, hvis vi kunne have undgået alt det, der skete i slutningen af finanslovforhandlingerne.

Nu er jeg selvfølgelig spændt på at høre, hvad statsministeren for fremtiden har af planer for dagpengesystemet. Det er jo blevet sagt, at det ikke bliver taget op på denne her side af valget, så vi skal hen i forbindelse med en valgkamp for at høre, hvad der så skal ske.

Jeg tror på, at statsministeren har høstet erfaringer i denne sag. Derfor tror jeg heller ikke, at vi vil se en lignende sag. For os står det helt klart, at skal der ses på dagpengesystemet, så skal det ske som et reelt gennemsyn i samarbejde med organisationerne og Arbejdsløshedskassernes Samvirke. Det skal ikke være for at finde besparelser, men for at finde ud af, om dagpengesystemet nu også fungerer, som det skal.

Derfor vil jeg også give statsministeren et godt råd, og det er at lytte til dem, der har med dagpengesystemet at gøre, dem, der har mærket det på deres egen krop; at lytte til, hvad organisationerne siger, og at lytte til, hvad a-kasserne siger, hvis der skal foretages en gennemgang af dagpengesystemet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

For et års tid siden eller deromkring, endda godt og vel, husker jeg, at vi havde et møde ovre hos beskæftigelsesministeren, hvor repræsentanter fra Dansk Folkeparti kom ind ad døren, jeg tror omkring klokken 5 om morgenen, og tilsluttede sig forliget om »Flere i arbejde«. Derfor er det jo interessant, at Dansk Folkeparti ikke med det samme afviste, at man kunne gå ind og lave de her dagpengebesparelser. Det gjorde man ikke. Man sagde netop, at man ville godt kigge på det, hvis der var nogle ting.

Jeg ved ikke, hvad det er for nogle ting, Dansk Folkeparti har set. Jeg har spurgt konkret til de sager, der også har været nævnt i pressen, om beskæftigelsesministeren vil fremlægge de eksempler, så vi kunne se på dem. Der er ikke kommet nogen. Så nu vil jeg gerne høre, om hr. Bent Bøgsted har set de her eksempler.

Så vil jeg selvfølgelig gerne spørge, om hr. Bent Bøgsted ikke personlig har fortrudt, at man kom ind i det her, for det, vi har set med de to forslag, der rent faktisk blev forhandlet på plads med Dansk Folkepartis stemmer, var jo, at det ramte ganske almindelige lønmodtagere, og her

tænker jeg på 12-måneders-beregningsperioden. Og så havde regeringen jo også lovet, at fiskeindustrien skulle friholdes. Blev de det i den sag, der netop opstod, med de 27.700?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har et kritisk spørgsmål og et positivt spørgsmål. Det kritiske er: Når Dansk Folkeparti nu i starten sagde fra over for indgrebet i dagpengene, kan det godt undre, at man slutter af med alligevel at gå med til det. Jeg kunne godt tænke mig at vide at vide: Hvad var egentlig årsagen til, at man gjorde det i den sidste fase?

Det andet er det positive. Det er, at hr. Bent Bøgsted som et godt råd til statsministeren siger: Lyt nu til dem, der har forstand på det. Lyt til organisationerne, lyt til a-kasserne, inden der skal foretages ændringer i systemet. Det er jeg fuldstændig enig i.

I al beskedenhed er der en række af oppositionens partier, som har rimelig meget forstand på a-kasse-reglerne. Vi advarede faktisk helt tilbage fra august måned, da finanslovsforslaget kom, Arbejdsløshedskassernes Samvirke advarede imod det, arbejdsgiverne advarede imod det, alle organisationerne, der har arbejdet med dagpengeområdet, advarede regeringen mod at gennemføre forslaget.

Så er spørgsmålet: Tror Dansk Folkeparti, at statsministeren vil lytte til organisationerne næste gang, når statsministeren og beskæftigelsesministeren og finansministeren valgte bevidst at overse alle advarselsslamperne, der glimtede som en nytårsafton fra august måned til november, om, at det her går galt?

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Bjarne Laustsen var inde på forliget »Flere i arbejde«, og det er gang på gang blevet sagt, at Dansk Folkeparti tilsluttede sig det, hr. Bjarne Laustsen havde aftalt.

Når vi har tilsluttet os forliget, så er jeg ikke klar over, hvad hr. Bjarne Laustsen har fået over-talt ministeren til at undlade i det forlig. Det kan jeg af gode grunde ikke vide, da jeg ikke har været med til de forhandlinger, som hr. Bjarne Laustsen har været med til, så det må jeg lade være usagt her. Det kan jeg hverken be- eller afkræfte eller vide hvad er.

I den forbindelse har vi jo snakket om misbrug af dagpengesystemet. Der var en sag nede i

Ringsted. Vi har set nogle indslag i tv, hvor der er nogle, der ligefrem står frem og indrømmer, at de omgår reglerne i dagpengesystemet. Det er sådan nogle sager, der er uheldige, og det er det, der er medvirkende til, at nogle siger, at vi må have set på, om sådan noget virkelig kan finde sted.

I forbindelse med finanslovaftalen har vi hele tiden sagt, at hvis der var u hensigtsmæssige hjørner, så ville vi kigge på dem. Vi sagde også i forbindelse med afslutningen, at det forslag, der kom frem, ikke var vores allerstørste ønske, men hvis regeringen virkelig ønskede, at det skulle med, så måtte de også tage slagsmålet om det, og det gjorde de så også.

Jeg vil da også give statsministeren den ros, at selv om det måske var lige sent nok, så blev der lyttet til de kommentarer, de indsigelser, der kom fra organisationerne, og det var også det, der var med til, at statsministeren trak det ud af finansloven. Det er da, fordi statsministeren har erkendt det og har lyttet til de indsigelser, der var kommet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Kan hr. Bent Bøgsted give Folketinget et eneste eksempel på en oplysning, der kom frem, efter at Dansk Folkeparti og regeringen havde indgået forliget om dagpengene? Et eneste eksempel på en kritik, som ikke var fremsat i perioden fra august til november. Kom der noget nyt frem? Min påstand er, at der intet nyt kom frem. Statsministeren, beskæftigelsesministeren, finansministeren, Dansk Folkeparti, alle vidste alt om de konsekvenser, dagpengeindgrebet ville have.

Det er klart, at konsekvensen selvfølgelig ville være større, hvis det var 800 mio. kr., end hvis det var 100 mio. kr., men principperne bag konsekvenserne var fuldstændig åbenlyst erkendt af alle lang tid før.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Bent Bøgsted sagde noget i retning af, at slutningen af forløbet ikke var noget smukt syn. Hvad lægger hr. Bent Bøgsted heri? Er det, at det forslag omkring forringelserne i dagpengesystemet overhovedet kom frem, jeg vil endda sige forslaget om undergravning af fundamentet, for det med at indføre en indtægtsgrænse er jo sådan set at fjerne det solidariske i dagpengesystemet? Var det tanken i det, hr. Bent Bøgsted sagde, at det faktisk var en god idé, men det

grimme ved det var, at regeringen trak det tilbage? Det er jeg meget interesseret i at høre.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jo, vi kan jo også lave aftaler, og jeg er helt sikker på, at hr. Bent Bøgsted udmærket kender regeringens forslag til »Flere i arbejde« og hele det forarbejde, der lå.

Der var to ting. Den ene var, at man ville have halve dagpenge for de 25-30-årige. Det afviste vi. Det var en af de ting, regeringen gav os, for vi sagde, at hvis vi skal lave nogle aftaler om alt det andet, så skal det væk, det vil vi ikke høre mere snak om. Og det er jo heller ikke sådan, vel? Så derfor har vi også diskuteret dagpengene i »Flere i arbejde«, og derfor er det jo ganske berettiget at sige, at vi føler os en smule snydt, når man alligevel kommer og tager dagpengene op. Det var det samme med produktionsskoleydelsen osv.

Men da de to forslag kom frem, var det ikke et spørgsmål om forenkling, det er i hvert fald ikke det, hr. Jens Rohde har påstået, for der var denne her regel om 12-måneders-perioden, og ville den ikke ramme ganske almindelige lønmodtagere? Desuden havde regeringen sagt, at det her forslag med hensyn til besparelserne på dagpengeområdet ikke skulle omfatte fiskeindustrien. De to forslag, der kom frem, ville de ikke også ramme fiskeindustrien? Det vil jeg bare gerne lige have at vide.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan kun være enig med hr. Ole Sohn i, at det ikke var de store, nye oplysninger, der kom frem. Vi kan da ikke stå her og sige, at der kom nogle væsentlige nye oplysninger frem. Det var bare et spørgsmål om, at man erkendte, at det måske ikke var så godt et tiltag, der kom her. Og man skal da tage hatten af for, at man kommer til en erkendelse. Man skal ikke forklejne den, der erkender, at man måske har lavet noget, man ikke skulle have lavet og så sletter det. Det er da kun noget, man skal tage hatten af for.

Til hr. Ole Vagn Christensen: Det, jeg mener med ikke et smukt syn, var den måde, det hele foregik på det sidste par dage, inden det blev trukket. Det var ikke et smukt syn, og det burde have været gjort lidt smartere, vil jeg sige.

Så til hr. Bjarne Laustsen: Det med halve dagpenge var jo noget, der blev trukket tilbage, in-

den vi i det hele taget kom til at forhandle om det. Det, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, havde vi snakket med ministeren om i ministeriet, det var noget, der blev trukket tilbage meget, meget hurtigt. Det var ikke noget, der kom til den store debat, for der var ingen af os, der ville være med til det, det ville vi heller ikke, så det var hurtigt trukket tilbage. Så jeg synes ikke, at hr. Bjarne Laustsen kan sige, at det var en stor sejr, for der var ingen partier, der ville være med til det. Ministeren ville heller ikke være med til det, efter at vi kom til at kigge ordentligt på det og han kom ind i sagerne. Så jeg synes ikke, man kan kalde det en stor sejr.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstår på svaret, jeg fik af hr. Bent Bøgsted, at det ikke var en smart ting at lægge den der indtægtsgrænse og så de 27.500 kr. frem. Det er det, jeg må konkludere, hr. Bent Bøgsted siger til mig med ordene, at det ikke var et smukt syn det, der skete i slutningen af forløbet, hvor de her ting blev inddraget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis nu Dansk Folkeparti havde indtaget den samme holdning, som bl.a. Socialdemokratiet gjorde, og havde sagt, at det har vi et forlig om, så der er intet at diskutere, så skal jeg bare lige spørge hr. Bent Bøgsted, om Dansk Folkeparti så ikke kunne have været med til at sørge for, at statsministeren ikke fik så mange skrammer og skulle trække noget tilbage, fordi han havde lovet vælgerne ikke at ændre det. Hvis man bare simpelt hen havde sagt, at det behøver vi ikke at forhandle om, der er ikke noget at forhandle om, vi har en aftale, der hedder »Flere i arbejde«. Den omhandler også, hvordan vi får fat i dagpengene. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til hr. Ole Vagn Christensen vil jeg sige det på den måde, at min holdning til dagpengene er, som jeg nævnte i ordførertalen, at skal vi se på dagpengesystemet, så skal vi se på dagpengesystemet, uden der er andre ting, der er blandet ind i det. Vi skal kigge på dagpengesystemet og se, om der er nogen u hensigtsmæssigheder, om vi skal have fjernet noget, eller der skal tilføjes noget. Det passer mig fint, at det blev trukket ud af finanslovsforslaget.

Kl. 16.10

Så til det næste. Hr. Bjarne Laustsen kører meget på forliget »Flere i arbejde«, men problemet for hr. Bjarne Laustsen er jo, at der ikke står noget i »Flere i arbejde« om dagpengene. Det, som hr. Bjarne Laustsen nævner, står jo ingen steder. Om hr. Bjarne Laustsen har et papir, hvor det direkte står, at ministeren ikke vil røre ved dagpengesystemet, det skal jeg lade være usagt. Det må så være et papir, som hr. Bjarne Laustsen har, men der står jo ingenting i »Flere i arbejde«. Så skulle hr. Bjarne Laustsen have fået tilføjet i »Flere i arbejde«, at der ikke skulle røres ved det.

Den fg. formand (fru Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Knud Erik Kirkegaard.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, er blevet forhindret i at være til stede, er det faldet i min lod at fremføre nogle synspunkter på Det Konservative Folkepartis vegne, til trods for at jeg egentlig havde lovet mig selv, at jeg havde deltaget i den sidste arbejdsmarkedspolitiske debat her i Folketinget. Men jeg kan se, at pressen er gået hjem, og tilhørerne er gået hjem, så der er da grænse for, hvor mange ulykker man kan bevæge sig ud i, for jeg har ikke den helt intense viden om forskellige begivenhedsforløb, som jeg har haft tidligere.

Men mit udgangspunkt, Det Konservative Folkepartis udgangspunkt er, at det danske dagpengesystem, når vi sammenligner med, hvad man har i udlandet, grundlæggende er et godt system. Det er medvirkende til, at vi har en meget høj grad af fleksibilitet på det danske arbejdsmarked. Der er andre lande, der misunder os vores system. Jeg er helt overbevist om, at hvis regeringen i Tyskland skulle vælge mellem deres system og vores system, så ville de være stærkt fristet til at lade sig inspirere af vores system, for det giver altså en grundlæggende fleksibilitet, som man savner i mange andre lande.

Derfor har vi også kunnet konstatere, at regeringen ikke har til hensigt at fremsætte forslag om ændringer i dagpengesystemet i denne valgperiode, og for god ordens skyld skal jeg sige, at det er et synspunkt, som vi i Det Konservative Folkeparti er enige i.

Jeg er temmelig overbevist om, at hvis man skal gennemføre ændringer i dagpengesystemet og komme godt fra det, så skal man ikke

bruge pincetmetoden, så skal man se tingene i sammenhæng. Nu er der jo ufattelig mange konservative mennesker i det danske samfund. De stemmer ikke alle sammen konservativt, men de er der alligevel, og konservative mennesker har vel en tilbøjelighed til at afvise forandringer. Der er endda nogle, der er så konservative, at de afviser forandringer til det bedre. Det gør vi ikke i den konservative folketingsgruppe. Så hvis vi tror på i en større sammenhæng, at vi kan få et bedre dagpengesystem i Danmark, så vil vi naturligvis ikke på sigt afvise at gå ind i sådanne overvejelser.

Derfor er det glimrende, at regeringen har nedsat Velfærdskommissionen, for Velfærdskommissionen kan ikke undgå at komme til at beskæftige sig med den måde, som danskerne kan forsikre sig på for at undgå den situation, at de står uden indkomst, hvis de bliver ufrivilligt arbejdsløse.

Jeg er overbevist om, at selv om vi grundlæggende har et godt system, så kan vi gøre det endnu bedre. Vi skal sikre, at vi stadig væk har et fleksibelt arbejdsmarked. Vi skal sikre, at også lønmodtagerne tør løbe en risiko i sikker forvisning om, at skulle der gå et eller andet galt i det job, de måske kaster sig ud i, eller den selvstændige erhvervsvirksomhed, som de starter, så er der et forsørgelsessystem, der tager hånd om dem.

Men jeg er overbevist om, at Velfærdskommissionen vil præsentere en stribe overvejelser, og dem vil vi være med til at overveje positivt, når den tid er inde. Jeg skal ikke her nævne andet end blot et eksempel, som ikke engang er vores, fordi vi har sådan set hugget ideen fra den tidligere regering. Det er jo en kendt sag, at den tidligere statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, bebudede et forslag om en årsindkomstmodel. Det blev ikke rigtig til noget. Jeg ved, at der er lavet noget udvalgsarbejde omkring det. Det må vel stadig væk ligge på hylderneovre i Beskæftigelsesministeriet.

Det ville skabe en kolossal forenklings omkring vores dagpengesystem, hvis man gennemfører den årsindkomstmodel. Og det er blot en af de ideer, som jeg tror man kommer til at forholde sig til, når Velfærdskommissionen kommer med sine synspunkter på det tidspunkt, hvor den er færdig med sit arbejde, måske allerede inden. Sådanne overvejelser er vi naturligvis parate til at gå ind i, og vi vil deltage i debatten med lyst og energi, som vi plejer, men grundlæggende har vi et godt dagpengesystem.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg ved, der er en parlamentarisk skik, der siger, at man ikke stiller inkvisitoriske spørgsmål til en kollega, som på vegne af en anden fremsiger en ordførertale, men nu er det jo Det Konservative Folkepartis gruppeformand, som har en stor erfaring fra arbejdsmarkedsområdet, og jeg kunne også fornemme på energien og entusiasmen og øjnene, der strålede, at han var glad for at komme tilbage i kredsen af arbejdsmarkedsordførere.

Derfor kan jeg alligevel ikke undlade at stille et enkelt spørgsmål, nej, måske lige komme med en kommentar.

Jeg sad lige og læste Berlingske Tidende og Nina Smith, som nærmest siger: Årh, nu igen! Hver eneste gang, der er en politiker, der spørger om noget på Christiansborg, så siger de: Det må Velfærdskommissionen tage sig af.

Jeg kan alligevel ikke undlade at spørge Det Konservative Folkeparti: Hvordan har Det Konservative Folkeparti det med alle de gode ideer, man har om efterløn og dagpengenedskæringer og årsindkomst? Ved alle de der sprudlende ideer, De Konservative kommer med, har man måttet tvinge sig til at sige, at det tager Velfærdskommissionen sig af, når regeringen nu har sagt, at man ikke må diskutere det. Er det ikke lidt sørgeligt for et selvstændigt parti, at man skal lægge så meget bånd på sig selv?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har den samme respekt for den konservative ordfører, men da vi jo har arbejdet sammen i andre sammenhænge omkring arbejdsmarkedspolitikken, tør jeg alligevel godt.

Der var én ting, som den konservative ordfører sagde, nemlig at det er et godt system. Derfor er jeg nødt til at spørge sådan lidt samvittighedsfuldt: Når nu man kender til alle enkelthederne omkring vores dagpengesystem, hvordan ville dagpengesystemet så have haft det med at få indført indtægtsgrænser? Hvordan ville dagpengesystemet have haft det med de indskrænkninger, der var lagt op til omkring de supplerende dagpenge, og hermed tænker jeg ikke mindst på, hvordan det danske samfund ville have kunnet fungere?

Angående årsindkomstmodellen er det rigtigt, at der var nogle tanker, men det er jo ikke li-

gegyldigt, og det ved den konservative ordfører jo også, hvordan vi får det formuleret, om vi straffer de svage for at indføre disse regelforenklinger, eller om vi giver muligheder for, at man sådan set kan vælge, når ikke man har mulighed for at kunne have en årsindkomstmodel, der er tidssvarende i forhold til den økonomiske situation.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Hr. Ole Sohn spørger: Er vi ikke sådan inderst inde en lille smule kede af det der med Velfærdskommissionen, fordi det så skulle forhindre os i at deltage i debatten om fremtidig velfærd i Danmark?

Dertil kan jeg sige, at vi har til hensigt at deltage i debatten. Når der kommer delrapporter fra Velfærdskommissionen, deltager vi i debatten med liv og lyst og energi.

Jeg vil sige, at det med at nedsætte en kommission kan der jo siges meget om. Da vi i sin tid nedsatte Strukturkommissionen på det kommunale område, blev der også sagt meget om syltekrukker, og jeg ved ikke hvad. Men jeg kan konstatere, at nedsættelsen af Strukturkommissionen på det kommunale område har givet en levende debat, der har flyttet hegnspæle i den danske samfundsdebat. Og jeg er fuldstændig overbevist om, at det samme vil ske, når Velfærdskommissionen tager fat på sit arbejde. Der vil blive debat, der vil blive flyttet holdninger, og så vil vi som beslutningstagere være meget bedre rustede til at træffe de beslutninger, der så skal træffes.

Til hr. Ole Vagn Christensen omkring de konkrete forslag, som har været fremme i finanslovsammenhæng, kan jeg sige, at jeg ikke har haft en dyberegående føling med de enkelte forslag og behandlingen af dem, så det vil jeg ikke kommentere her, men jeg er enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det med årsindkomstmodellen jo ikke er en entydig model.

Der findes adskillige udgaver af årsindkomstmodellen. Det fremgår også af det udvalgsarbejde, der har været udført omkring dette, og det er klart, at det forudsætter en indgående drøftelse Folketingets partier imellem, før man kaster sig ud i det projekt. Men husk lige, hvilken forenkling der ligger i det. Det er enormt fristende, for vi har jo nogle meget, meget dyre regler, og vi har nogle meget, meget dyre administrationsomkostninger omkring det

her, som vi kunne spare betydeligt på, hvis vi fik en årsindkomstmodel.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har også forstået det sådan, at Det Konservative Folkeparti er et sprudlende parti, som elsker debat og ikke vil holde sig tilbage, men gå ind i enhver debat.

Nu er det ikke en egentlig velfærdskommission, jeg ønsker man skulle lægge det hele hen til, men jeg ved jo, også efter at regeringen trak nedskæringerne på dagpengene tilbage, at Det Konservative Folkepartis ordfører på området, både på arbejdsmarkedsområdet i øvrigt og finansområdet, hr. Lars Barfoed, skulle have et ekstra rap over fingrene, før han kunne forstå, at Det Konservative Folkeparti ikke måtte komme med forslag til næste år, som Det Konservative Folkeparti ellers havde bebudet at man kunne have idé om.

Så er det bare, jeg spørger, om det ikke er lidt trist, at man skal have så mange rap over fingrene, så man skal vænne sig til at sige, at man lader Velfærdskommissionen diskutere det frem for selv at lægge sine ideer frem. Man har jo mange ideer, ved jeg. Brænder man ikke efter at få lov at lancere dem?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har stor forståelse for, at den konservative gruppeformand, på grund af at han ikke ligesom er gået ind i dybden af det omkring indtægtsgrenser og supplerende dagpenge, ikke ønsker at diskutere værdien eller det modsatte af dette.

Men jeg er meget glad for den bemærkning, der kom omkring årsindkomstmodellen om, at der findes mange modeller. Måske kan disse forskellige tiltag, som jeg også sagde, kombineres, for der er en jo lang, lang række mennesker, for hvem det netop på baggrund af, at vi har nogle maksimumgrænser i vores dagpengesystem, faktisk ikke er rimeligt, at man skal lave beregninger og alt muligt andet, fordi deres indkomst ikke har forandret sig fra år til år, og at de sådan set under alle omstændigheder ville få maks. dagpenge.

Det var bare et lille eksempel, bare en lille flig. Nu ved jeg jo, at den konservative gruppeformand udmærket kender vores system. Men derfor: Der er ikke noget, der hverken er sort el-

ler hvidt i den her diskussion. Det, det drejer sig om for os, er, at vi ikke rammer de svageste, at de ikke får forringede forhold, fordi vi går ind og laver en årsindkomstmodel.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Nu er hr. Ole Sohn jo en erfaren politiker inden for flere politiske partier. Han har i en længere periode siddet her som medlem af Folketinget for SF. Men der er noget, hr. Ole Sohn ikke har så meget erfaring i, og det er at være medlem af et regeringsparti.

Når man er medlem af et regeringsparti, fremsætter man naturligvis ikke selvstændige forslag, og på den baggrund kan jeg slet ikke forstå, at hr. Ole Sohn fremfører sit spørgsmål. Naturligvis vil hverken Venstre isoleret fremsætte forslag her i Folketinget, når vi er i regering sammen, og det vil ej heller De Konservative. Naturligvis ikke, det er jo fuldstændig i overensstemmelse med parlamentarisk skik.

Så til hr. Ole Vagn Christensen, som jeg synes var meget forsonlig. Det er jeg glad for at konstatere. Vi har jo også deltaget i mange forhandlinger i nattens mulm og mørke i årenes løb. Men jeg kan forstå på hr. Ole Vagn Christensen, at han, ligesom jeg, er meget fascineret af årsindkomstmodellen. Det synes jeg da åbner nogle perspektiver.

Anders Samuelsen (RV):

Lige for at tage de sidste bemærkninger fra den konservative ordfører så er det da rigtig nok, at man ikke nødvendigvis fremlægger sine egne ønsker i salen, når man er et regeringsparti – i hvert fald ikke som beslutningsforslag. Men derfor kan man da godt gå ud og kundgøre dem for den almindelige, undrende befolkning.

Det er klart, at hr. Ole Sohn ikke har den der erfaring med at være i et regeringsparti, men til gengæld har hr. Ole Sohn jo været medlem af flere partier end så mange af os andre har, og det kan man jo sige så kan give andre erfaringer.

Kl. 16.25

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg ikke synes, det har været sådan en voldsomt opløftende debat, vi har haft i dag. Det har det ikke, for vi er jo ikke kommet i nærheden af at komme med nogen bud på noget som helst andet, end at alle lover ikke at lave noget om, uden at have sagt det hele på forhånd i, jeg ved ikke hvor mange år inden, hvilket jo på den anden side også betyder, at der tilsyneladende ikke skal ske noget særligt

på det her område i mange år frem. Og det synes jeg er lidt ærgerligt, for der er da både det ene og det andet sted et stort behov for, at der sker noget på det her område.

Vi har været glade for at lave aftaler med regeringen på det her område. Vi synes, at vi har lavet en god aftale, ligesom vi også var meget glade og tilfredse med de ændringer, som vi lavede i det tidligere regeringssamarbejde, da vi var i regering med S. Nu er vi så i opposition, men det har ikke forhindret, at vi har lavet nogle gode og konstruktive aftaler med regeringen på dagpengeområdet og på arbejdsmarkedsområdet i det hele taget.

Men der er da stadig væk masser af hjørner, hvor jeg som Radikal kan se, at man kan gå hen og byde på, hvor man kunne gøre det anderledes i noget, som mere eller mindre direkte er koblet op på vores dagpengesystem. Lad mig nævne efterløn, obligatorisk medlemskab af a-kasse, årsindkomstmodel, barselfond.

Der er sådan set en række punkter, hvor det kunne være interessant at føre en dialog om, hvad skal der ske fremover, og ikke nøjes med at sige: Det vil vi ikke snakke om. Højest vil vi snakke om det lige før et valg. Og jeg ved godt, at sandsynligheden er meget, meget lille for, at man lige før et valg vil gå ud og komme med et bud på grundlæggende ændringer eller noget, der minder om bare store ændringer, eller i hvert fald noget, der kunne tolkes som værende store ændringer, for vi er jo derude, kan man se på regeringens reaktionsmønstre, at det, der kan tolkes som værende store ændringer, også selv om regeringen ikke selv mener, at det er store ændringer, er nok til at vælte korthuset.

Med hensyn til f.eks. efterlønnen har Det Radikale Venstre den holdning, at den bør vi se efter i sømmene. Vi har en landsmødevedtagelse, som siger, at man bør skille sig af med efterlønnen. Det er ikke noget, der har den store fremtid i det her Folketing. Det er jeg nok klar over, i hvert fald ikke så længe, Det Radikale Venstre har den størrelse, som vi har. Men derfor forhindrer det os vel ikke i at synes, at vi bør tage den diskussion, som bl.a. vismændene peger på at vi bør tage, nemlig at her skal vi have fat, her bliver vi nødt til at kigge på andre måder at gøre det på.

Det behøver ikke nødvendigvis i første omgang at være afskaffelse. Det kunne også være en diskussion af, om man f.eks. kan røre ved det element, der hedder større grad af modregning i forhold til, hvad man har af pensioner ved siden

af. Det kunne være en mellemløsning, som faktisk kunne sikre det, alle er enige om, nemlig at der er en eller anden mulighed for folk, som i større eller mindre grad er nedslidte, når de når 60-års-alderen, for at trække sig tilbage, uden at de pludselig står uden et forsørgelsesgrundlag, sådan at man samtidig kan sige, at de pågældende får en større form for medansvar selv. Det gælder også, fordi vi jo kan se, at flere og flere faktisk kommer op i at have nogen rimelig gode pensionsordninger og derfor selvfølgelig godt kunne være med til selv at bidrage med noget.

Obligatorisk medlemskab af a-kasse har vi været inde på tidligere. Det kunne vi også godt tænke os at diskutere fra Det Radikale Venstres side. Det kan jeg forstå på Venstres ordfører at man ikke vil diskutere fra Venstres side, i hvert fald er det ikke Venstres politik, men beskæftigelsesministeren – det kvitterer jeg så til gengæld for – har sagt, at han egentlig synes, det er interessant nok at tale om det, og har opfordret til, at Velfærdskommissionen tager det op som et af sine emner at kigge på, hvordan vi kan løse problemet med, at der tilsyneladende også er for mange kontanthjælpsmodtagere – ja, det er netop kontanthjælpsmodtagere – som, kunne det se ud til, spekulerer i, at de har kontanthjælpen og derfor ikke behøver at være medlem af en a-kasse.

Det er jo på mange måder direkte usolidarisk over for alle dem, som selv er med til at finansiere det a-kasse-system, vi har. De, der finansierer det og solidarisk melder sig ind, også selv om de måske ser ud til at have en meget, meget lille risiko for at ryge ud i arbejdsløshed, er dog medlemmer, men ud over det skal de oven i købet måske finansiere det for nogle, som spekulerer i, at det ikke er nødvendigt for dem, fordi vi har et rimelig lukrativt kontanthjælpssystem.

Det må være muligt, at vi kan diskutere sådan nogle ting, uden at vi skal skyde hinanden i skoene, at det er løftebrud på den ene eller anden måde.

Årsindkomstmodel? Jamen det havde den tidligere regering på bordet. Der skete så ikke så meget, men det er stadig væk radikal politik, at vi godt kan diskutere den. Det er, og jeg er fuldstændig enig med den konservative ordfører, et oplagt forenklingselement, som man burde kigge på.

Obligatorisk barselfond har vi flere gange lanceret fra Det Radikale Venstres side. Har det direkte sammenhæng med dagpengesystemet eller ej? Jeg mener, at det i hvert fald ligger i pe-

riferien, hvor det er relevant også at diskutere den, måske i forbindelse med en større reform.

Så med de her punkter håber jeg, at jeg har været med til at belyse, at der faktisk er masser af hjørner, som kunne være interessante at diskutere, og som jeg håber, at regeringen vil gå konstruktivt ind i en diskussion af og undlade at låse sig for voldsomt fast på, at det her skal vi ikke tale om, hverken i morgen eller i overmorgen og måske kun lige op til et valg, og hvis ikke det, så måske først om flere år.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil lige sige til hr. Anders Samuelsen, at jeg har sådan set ikke sagt noget om, at vi ikke vil diskutere konkrete emner, for det vil vi altid gøre, og vi vil sådan set også gøre det med et åbent sind. Jeg har bare fastslået, at den politik, Venstre har og har haft indtil nu, ikke er ændret.

I Venstres folketingsgruppe går vi ikke ind for tvungent medlemskab af a-kasser, men jeg har aldrig nogen sinde sagt, at man ikke kunne diskutere det; jeg sagde tværtimod, at det var fair nok. Selvfølgelig er vi da altid klar til det, men det er ikke Venstres politik, bliver jeg nødt til at fastslå.

Jeg synes, det er tankevækkende, at Det Radikale Venstre egentlig kommer med mange interessante udspil og mange forskellige ideer. Men når man nu er så forhippet på at få den debat om tingene, hvorfor i alverden fremlægger man så ikke sine forslag? Det står jo ethvert oppositionsparti frit for at fremsætte lovforslag og beslutningsforslag osv., men er det, fordi man godt ved, at man ikke kan få dem, man har giftet sig med, nemlig Socialdemokratiet, til at levere varen? Er det derfor, hr. Anders Samuelsen ikke vil udsætte sig selv for et ydmygende nederlag eller vise befolkningen, at uenigheden mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om mange forskellige ting er markant større end enigheden?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Vi har forstået, at SF går ind for tvungent medlemskab af en a-kasse, vi har hørt hr. Ole Vagn Christensen sige, at det er noget, man arbejder på i S, og vi har endda fået det derhen, at det egentlig er en pind i det velfærdsoplæg, som vi ikke må se.

Nu har også De Radikale meldt rimelig klart ud, at der skal være tvungent medlemskab af en a-kasse, og så vil jeg godt spørge: Kan man så slet ikke falde ud af a-kasse-systemet? Hvad betyder det, at man er tvunget til at være medlem? Betyder det, at man simpelt hen ikke kan falde ud af a-kasse-systemet? Hvor er kontanthjælpen henne? Med det billede, der tegner sig, synes jeg, vi er nødt til at komme lidt mere ind til benet. Hvad mener man rent faktisk med det forslag?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Først og fremmest vil jeg godt takke Venstres ordfører for den åbning, der faktisk kom med hensyn til obligatorisk medlemskab af en a-kasse. Det synes jeg var et godt tegn, og det var også en klart ændret indstilling i forhold til den første gang, Venstres ordfører kommenterede spørgsmålet i dag, hvor det bare blev blankt afvist og blev koblet på en skjult skat og andet af den slags. Jeg kvitterer for det, for jeg synes, det er godt, og det er mere fremadrettet. Men så håber jeg til gengæld også, at man fastholder den linje fremover og ikke lukker sig ned.

Vi respekterer, at på nuværende tidspunkt er der ingen argumenter, der har kunnet overbevise Venstres folketingsgruppe om, at det kunne være et nyttigt redskab, på trods af at beskæftigelsesministeren har udtalt sig positivt om det og har sagt, at her er der en problemstilling, som skal løses. Vi har så lanceret buddet om obligatorisk medlemskab af en a-kasse som en vej, man kan gå, men der åbner sig selvfølgelig en række spørgsmål, som det også blev påpeget af hr. Jens Vibjerg, og et af dem var: Kan man slet ikke falde ud af et sådant system?

Som vi kender systemerne i dag, ved vi godt, at som udgangspunkt er det sådan, at hvis folk er arbejdsløse i mere end 4 år, er det typisk, fordi de har andet end selve arbejdsløsheden som et problem. I de tilfælde mener vi oplagt, at her er det stadig kontanthjælpsystemet, som skal være til rådighed, men vi ved også, at det er meget, meget få mennesker, det drejer sig om. Den diskussion har vi haft tidligere, og her talte SF's ordfører om, hvor mange der ville ryge ud over skrænten, når dagpengeperioden blev kortet ned fra 5 til 4 år. Men der var ikke ret mange, der gjorde det, der er stadig kun nogle få, der gør det, det er typisk folk, som har nogle andre problemer end lige netop arbejdsløsheden, og det er helt oplagt, at de selvfølgelig stadig skal have

kontanthjælpsystemet til deres rådighed. Det er svaret. Jeg mener ikke, at den problemstilling, der blev rejst af Venstres ordfører, har noget på sig, men jeg kvitterer for den åbning, der kom.

Kl. 16.35

Så blev der spurgt, hvorfor vi ikke lægger vores forslag frem. Jamen vi har f.eks. lagt et beslutningsforslag om en barselfond frem her i salen, og vi lagde alle de forslag, jeg har nævnt, frem i forbindelse med vores sommergruppe-møde. Det var bl.a. i den forbindelse, beskæftigelsesministeren meldte så positivt ud, og jeg takker endnu en gang for den positive holdning til forslaget om obligatorisk medlemskab af en a-kasse.

Vi har forholdsvis meget at lave i Det Radikale Venstres folketingsgruppe. Jeg skal nok skynde mig, hvis det ikke går hurtigt nok, og i første omgang kan jeg i det mindste lancere dem, så offentligheden er klar over, at vi er på vej i den og den retning. Der skal nok komme flere forslag, det er helt oplagt, og vi er ikke nervøse for, hvorvidt vi kan få Socialdemokraterne med eller ej. Vi tager tingene i rækkefølge, og så må vi se, om vi kan nå til enighed.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det skal blive spændende at se, for indtil nu er det jo kun overskrifter, vi får fra Det Radikale Venstre, og knap så meget indhold og konkretisering af forslagene.

Men hvis vi nu holder os til overskriftsformen, hvor ser hr. Anders Samuelsen så egentlig muligheder for at få gennemført sin politik sammen med det parti, man har giftet sig med? Man har travlt med at fortælle, at man kan alt muligt, men er det ikke sjovere at gennemføre det, man siger, end at sige alt det, man ikke kan gennemføre?

Efter de meldinger, vi har fået fra Socialdemokraterne – ikke bare i denne debat, men løbende – har jeg meget svært ved at se, at der er nogen som helst forandringsvillighed og nogen som helst åbningsmuligheder overhovedet i Socialdemokratiet. Er det derfor ikke bare en gang varm luft, man kommer med for at profilere sig, vel vidende at det aldrig nogen sinde bliver en realitet alligevel?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes, hr. Anders Samuelsens indlæg rejste flere spørgsmål, end det gav svar.

Hvad nu, hvis man ikke betaler det lovpligtige medlemskab? Hvad nu, når de 4 år er gået, og man så ryger ud – hvis man altså ryger ud? Det står jo også uklart, om man ryger ud, når de 4 år er gået, for jeg kunne forstå, at det beror på en vurdering af, om man er arbejdsmarkedssparat, eller måske ikke engang det. Det er måske et spørgsmål om, at man har andre problemer end ledighed, og hvornår har man det?

Og hvordan kommer man ind i systemet igen? Hvornår er man igen tvunget til at være medlem, så man ikke hænger i kontanthjælpsystemet? Er det rent lotteri, eller hvad er det for nogle kriterier, der skal lægges til grund for, om man kommer ud af det tvungne system, og om man kan komme ind igen?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det, hr. Anders Samuelsen var fremme med om tvungent medlemskab af a-kasser, lød lidt interessant.

Jeg har et opklarende spørgsmål: Hvornår skal man være med i a-kassen? Er det, når man bliver 18? Skal man også være med i a-kassen, når man er på kontanthjælp? Og har man ret til at få dagpenge, når man har været medlem af a-kassen i 12 måneder? Det må selvfølgelig afhænge af, hvornår man skal meldes ind i a-kassen, og er det først fra den dag, man har et reelt arbejde, man skal meldes ind i a-kassen? Det er selvfølgelig ikke sikkert, hr. Anders Samuelsen er kommet så langt i sine overvejelser.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg må sige, at indtil nu har jeg egentlig kun fået bekræftet den første påstand i min ordførertale, nemlig at indtil nu har der intet været på tapetet i dag. Men så kommer den radikale ordfører på banen, og så skal jeg love for, at der bliver noget at snakke om. Det er jo altid noget, at ordførerne vågner op til dåd.

Der kom spørgsmål fra Venstres ordfører om: Hvad skal vi nu? I hvilken retning skal vi? Og hvorfor skal vi ikke det og det? Indtil nu har vi bare hørt Venstres ordfører sige heroppefra: Nej, vi skal ingenting, vi skal ingenting. Men o.k., det er så i orden, og sådan er der altså forskel på partierne.

Jeg synes ikke, det er så vanskeligt at svare på de spørgsmål, der kommer. Jeg svarede i første omgang på hr. Vibjergs spørgsmål, at vi ved af erfaring – jeg så bl.a., at Venstres socialordfører

nikkede rimelig begejstret, da jeg gjorde rede for problemstillingen – at folk, der er mere end 4 år i dagpengesystemet, er folk, der har andre problemer end mangel på arbejde, og derfor hører de til i et andet system, som vi ikke har nogen planer om at afskaffe.

Kl. 16.40

Skal man melde sig ind, når man er 18 år, spørger Dansk Folkepartis ordfører. Ja, det synes jeg da er et meget godt bud. Skal man også være medlem, når man modtager kontanthjælp, altså hvis man ikke har optjent rettigheder? Det synes jeg da som udgangspunkt er et meget godt bud, så lad os gå ud fra det. Jeg synes ikke, det er så svært at svare på det, det er slet ikke så svært som at svare på, hvordan skattesystemet skal laves om, og det har vi i øvrigt også givet et bud på i Det Radikale Venstre, skulle jeg hilse og sige. Udfordringen her er ikke nær så stor, så det er bare med at komme i gang.

Så vil jeg på baggrund af bl.a. opfordringen fra hr. Jens Rohde sige, at vi skal nok komme med et beslutningsforslag, som Folketinget kan tage stilling til, og som forhåbentlig også kan sætte regeringen i arbejde, når den nu ikke vil arbejde med sine egne forslag. Så kan den jo arbejde med andres forslag, så jeg synes ikke, det er så vanskeligt.

Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, lyder meget konservativ, for han vil tilsyneladende ikke lave noget om, og han spørger, om det ikke bare er overskrifter og løse påstande osv. Nej, det er det ikke, og det har det altså aldrig været i Det Radikale Venstre. Som jeg har sagt tidligere i dag, er vi primært kendt for at blive anklaget for at have alt for stor indflydelse, og det agter vi da at blive ved med. Den dag, vi får muligheden for at komme tilbage til magten, vil vi fastholde den fantastiske overindflydelse, som vores parti har fået så mange klaps for gennem årene. Vi har stor tiltro til fremtiden, vi har stor tiltro til, at saglige argumenter faktisk har mulighed for at vinde i den sidste ende, så man skal ikke være så bekymret, og Venstres ordfører behøver heller ikke at være det.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det lyder da meget interessant, og jeg er sikker på, at næste gang hr. Søren Søndergaard går herop, vil han tage det med. For mig lyder det nemlig, som om den tanke om borgerløn, som jeg ved hr. Søren Søndergaard har arbejdet med, er inde i billedet her, så det kunne da være interes-

sant at overveje, om det er det, hr. Anders Samuelsen har tænkt sig. Er det sådan, at alle skal være med i en a-kasse, og at alle har ret til at få understøttelse, men at det alligevel ikke er sikkert, at alle har ret til understøttelse, selv om de skal betale til det? Det får jeg nok afklaret lige om lidt.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg fik overhovedet ikke svar fra hr. Anders Samuelsen på mine spørgsmål, og det er jo lidt interessant.

Vi får at vide, at har man været ledig i 4 år, ryger man ud over bagsmækken; det blev sagt rimelig klart. Men er man så ude for tid og evighed? Hvis man ryger ud som 25-årig, er man så ude af systemet for tid og evighed? Eller hvordan kvalificerer man sig til at komme ind igen? Eller hvornår bliver man tvunget ind igen? Og hvad nu, hvis man ikke betaler det tvungne kontingent? Er man så alligevel livsvarigt medlem, hvis man ellers har arbejde? Eller hvordan stiller tingene sig?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er såmænd ikke spor bekymret, skal jeg sige til hr. Anders Samuelsen.

Hvad har Det Radikale Venstre stået for tidligere, og hvad har man gjort? Tidligere var man imod efterlønsordningen, så blev det til, at der var et eller andet, der skulle ændres i efterlønsordningen, men så kom der en landsmødevedtagelse, og så måtte fru Marianne Jøved ændre politik. Sådan er det jo gået, og fred være med det. Det, jeg spørger hr. Anders Samuelsen om, er, hvilke af deres forslag Det Radikale Venstre regner med, at de kan gennemføre sammen med det parti, som de har giftet sig med, nemlig Socialdemokraterne. Det er jo interessant, og det er også interessant for befolkningen at vide, hvad det er for et alternativ, der måtte være til denne regering.

Med al respekt kommer Det Radikale Venstre ganske vist ikke til at samle 90 mandater alene, ikke sådan lige med det første i hvert fald. Det kan vi vel blive nogenlunde enige om. Men hvad er det for et alternativ, borgerne har? Hvilke af sine reformforslag regner Det Radikale Venstre med at kunne komme igennem med over for Socialdemokratiet? Kan hr. Anders Samuelsen ikke løfte sløret lidt for, hvad der f.eks. foregår på hulemøderne mellem Socialdemokra-

terne og De Radikale, når Socialdemokraterne ikke selv vil svare på, hvad det er for nogle reformforslag, de tilsyneladende ligger inde med?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hr. Jens Rohde skal ikke se så truende ud, for jeg forsøger bare at komme op på talerstolen. Nå, det er en arbejdsskade, hold i ryggen: Det er så i orden.

Jeg synes, det er en fornøjelse, at der endelig er kommet lidt gang i debatten, og at der er noget konkret, vi kan snakke om. Jeg kan fornemme, at det er Venstres ordfører også begejstret for, for der har jo ikke været meget af det i løbet af dagen. Men angående de spørgsmål, som Venstres hr. Jens Vibjerg stiller, føler jeg altså, at de er langt ude i hampen, og det har altså ikke været partiets politik indtil nu, at det skal være tilladt, på trods af landsmødevedtagelser om at man godt må ryge hamp.

Kl. 16.45

Nej, men hvad så, hvis man ryger ud af systemet? Er man så for tid og evighed ude? Vi har jo stadig væk førtidspensionssystemet, vi har stadig væk kontanthjælpssystemet. Det er jo i øvrigt også en måde at få fokuseret indsatsen på i forhold til de folk, som har andre behov, som måske ikke netop burde have det, men måske allerede i dag har det problem, at de faktisk befinder sig i det forkerte system, og til at få dem lukket ind i det rigtige system, hvor de virkelig kan få en hjælpende hånd med at komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Hvis nu hr. Jens Vibjerg på et tidspunkt havde været socialordfører, så havde det bare ikke været nødvendigt at stille alle de spørgsmål, som hr. Jens Vibjerg stiller, men det gør hr. Jens Vibjerg, og jeg forsøger så at svare efter bedste evne.

Det fører mig direkte over til Dansk Folkepartis spørgsmål om, om det her er den direkte vej til borgerløn. Det garanterer jeg for at det ikke er. For i det omfang det var den direkte vej til borgerløn, havde jeg på stedet fået syv håndtaster i hovedet af fru Jelved, for er der noget, hun ikke går ind for, så er det borgerløn. Så det er ikke vejen til borgerløn, så meget kan jeg i hvert fald forsikre om.

Så er vi tilbage ved det her spørgsmål om, hvor meget vi så kan gennemføre. Hr. Jens Rohde siger, at vi sikkert kan blive enige om, at Det Radikale Venstre nok ikke lige med det første samler 90 mandater. Det er vi enige om. Men på

den anden side tror jeg trods alt også, at vi samler de 90 mandater, før Venstre gør det. Jeg tror, at der alligevel på en eller anden måde er en overgrænse for, hvor meget befolkningen vil være med til af Venstres politik, og den kommer, før de sætter grænsen for, hvad de vil være med til af De Radikales politik.

Vi er selvtillidsfulde i Det Radikale Venstre. Vi tror på, vi kan komme igennem med meget af det her, for vi kom igennem med ufattelig meget radikal politik i den periode, hvor vi sad i regering sammen med Socialdemokraterne. Og da vi sad i borgerlig regering i 1980'erne med f.eks. Aase Olesen som socialminister, kom vi igennem med ufattelig mange ting. Det var jo der, vi fik startet hele den aktive socialpolitik. Det var Aase Olesen, der lancerede den. Der var vi meget få mandater på det tidspunkt, men vi kom igennem med den alligevel, og det gør vi også med mange af de her ting. Det er jeg helt overbevist om.

Så er der nogle ting, vi ikke kommer igennem med. Sådan er det i politik. Sådan har Venstre det jo også. De kommer ikke igennem med ret meget liberal politik i denne her tid, men de kommer igennem med Dansk Folkepartis udlændingepolitik, sådan er det.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Søren Søndergaard (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse har debatten om dagpengesystemet været fyldt med mange myter, som vel bundes i den kendsgerning, at regeringen med lys og lygte leder efter sparemuligheder til statens finanser.

Da beskæftigelsesministeren lancerede regeringens planer om at spare 800 mio. kr. på dagpengeudgifterne, stillede han f.eks. selv spørgsmålet: Virker dagpengesystemet efter hensigten? Enhedslistens svar på spørgsmålet er nej. Dagpengesystemet virker ikke efter hensigten, nemlig den hensigt at give folk en rimelig dækning for tabt arbejdsfortjeneste, hvis de bliver arbejdsløse, og indtil de kommer i arbejde.

Gennem de sidste 20 år er hele grundideen i dagpengesystemet som et system, hvor man forsikrer sig mod arbejdsløshed, blevet udhulet af skiftende regeringer. Bl.a. er kompensationen for tabt arbejdsfortjeneste systematisk blevet forringet først gennem en fastfrysning i 1980'erne og derefter gennem satsreguleringspuljen i

1990'erne. I dag er den gennemsnitlige kompensation nede på 65 pct.

Hvis dagpengene skulle være på niveau med 1982, skulle de være 15.000-16.000 kr. højere end de 166.000 kr., som det aktuelle årlige dagpenge maksimum er på. Men dagpengeretten er også blevet begrænset, så arbejdsløse fuldstændig uforskyldt kan miste dagpengeretten efter 4 år uden på noget tidspunkt at have fået tilbudt et ordinært arbejde – uden på noget tidspunkt at have fået tilbudt et ordinært arbejde.

Endelig vil jeg her nævne, at også den tidligere regering forfaldt til den idé, at visse grupper af arbejdsløse skulle piskes i arbejde ved hjælp af lavere satser eller i politikersprog: økonomiske incitamenter.

Det handlede om de unge dagpengemodtagere, som fik halveret dagpengene efter et halvt år. Når nu ikke mindst den siddende regering er så optaget af det her med de økonomiske incitamenter, så er det værd at se på virkningerne af ungeordningen, der har været i kraft siden april 1997. Ganske kort kan man sige, at den lavere sats ikke har haft nogen som helst positiv virkning på arbejdsløsheden blandt de 18-24-årige – ikke nogen som helst positiv virkning.

Ungdomsarbejdsløsheden har udviklet sig på samme måde som arbejdsløsheden generelt, måske lige bortset fra, at den aktuelle stigning i arbejdsløsheden er gået værre ud over de unge end andre.

Kl. 16.50

I det hele taget er historien om, at lavere satser skulle bringe flere i arbejde, en hårdnakket myte, som aldrig er blevet bevist. Beskæftigelsesministeren troede ellers, at der var lys forude, da Rockwool Fonden for et stykke tid siden fremlagde sin rapport om sammenhængen mellem dagpengeniveauet og motivationen til at arbejde. Men det lys blev jo hurtigt slukket, fordi det viste sig, at konklusionen ikke havde noget med virkeligheden at gøre.

Der er tale om den samme statistiske årsags-sammenhæng som den klassiske, nemlig at såvel salget af ispinde som antallet af trafikulykker stiger i sommermånederne. Men deraf kan man jo hverken konkludere, at salget af is er skyld i trafikulykkerne eller for den sags skyld, at trafikulykker får folk til at spise flere is.

Det er netop spørgsmålet om, at ændringer i dagpengesystemet skulle ske ud fra argumentet om økonomiske incitamenter, som er det springende punkt i dagpengedebatten. Når regeringen har det udgangspunkt, at der findes uhen-

sigtsmæssigheder i dagpengesystemet på det område, så kan man ikke undgå at frygte nye dagpengeindgreb. Og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at vi her i dag har fået en garanti for, at der ikke på denne side af et valg, og så vidt jeg kunne forstå, ikke frem til før end 2009-2010, vil komme nogen ændringer af dagpengesystemet.

Afslutningsvis: Fra Enhedslistens side er det helt afgørende, at der sættes folk i arbejde. At folk bliver sat i arbejde er den bedste måde at komme alle problemerne i dagpengesystemet til livs på, for ellers ryger de ud af dagpengesystemet. Det er det bedste middel.

Derfor synes vi jo også, det er interessant at se, at når vi kigger på den finanslov, så er Enhedslisten faktisk det eneste parti, der budgetterer med en nedsat udgift til dagpengene i det kommende år gennem en beskæftigelsesplan, som bringer flere i arbejde. Vi mener, det er det, som er det centrale for at komme ud over uhen-sigtsmæssighederne i dagpengesystemet, som er, at folk sidder i det alt for længe.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne er uenige i besparelserne på dagpengene på 800 mio. kr., som regeringen lagde frem i sit finanslovsforslag. Heldigvis er besparelsen nu taget af bordet.

Regeringen greb i bund og grund processen forkert an. Målet for regeringen var vel ikke at lukke eventuelle misbrugshuller i dagpengesystemet, men at spare 800 mio. kr. på statens finanser. Hvis regeringen havde taget udgangspunkt i at undersøge, om der kunne konstateres misbrugsmuligheder, og herefter arbejde på at finde en løsning på problemerne, ville der ikke have været den modstand mod forslaget, der var.

Det Konservative Folkeparti skal have ros for at melde sin mening om besparelserne på dagpengeområdet klart ud. Det aftvinger respekt, når en politiker som hr. Lars Barfoed ærligt og redeligt siger sin mening: at han ikke kan afvise nye ændringer i dagpengereglerne.

Venstre derimod har afvist at gennemføre ændringer i dagpengesystemet før efter næste valg, når Velfærdskommissionen er kommet med sin rapport. Derfor er vi glade for den forespørgsel her, hvor regeringen kunne have oplyst om, hvad den ville gøre på området efter næste valg. Jeg synes, vælgerne har krav på at få det at vide, så de ikke bliver overrasket engang efter næste

valg, hvis regeringen til den tid finder på at indføre større besparelser på dagpengeområdet.

Kristendemokraterne mener, at vi skal bevare det nuværende dagpengeniveau. Man må sikre, at den enkelte ledige har det fornødne incitament til at arbejde ved at håndhæve en stram rådighedsforpligtelse for den ledige. Hvis man er ledig, skal man også dokumentere, at man er reelt arbejdssøgende.

I forhold til den gruppe af ledige, der har deltidsjob, og som supplerer indkomsten med dagpenge, mener vi, at det er bedre, at en lønmodtager har et halvtidsjob og er ledig resten af tiden, end at vedkommende er ledig på fuld tid, fordi vedkommende ikke kan leve af en deltidsløn uden dagpenge.

Lad mig sige, at vi gerne vil være med til at se på eventuelle muligheder for misbrug af dagpengesystemet, men det centrale skal være at lukke eventuelle huller og ikke skaffe staten penge i kassen. Problemet skal endvidere have et omfang, der kan begrunde et indgreb. Men vi vil på forhånd være kritiske over for en dagpengebesparelse i størrelsesorden 800 mio. kr. eller mere om året.

Kl. 16.55

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Man kan jo nok roligt fastslå, at der ikke sådan er kommet så forfærdelig meget nyt frem under denne her debat. Det er i det store og hele en gentagelse af, hvad vi har hørt tidligere. End ikke hr. Anders Samuelsen tanker er nye. Vi har hørt dem før. Det eneste tidspunkt, hvor vi ikke har hørt dem, var dengang, Det Radikale Venstre var i regering.

Så man kan dog sige, at der er sket det positive ved valget, ud over at vi har fået en ny regering, at det er udpræget positivt, at Det Radikale Venstre også er kommet i opposition, hvilket har stimuleret tankevirksomheden i partiet. For jeg kan ikke undgå at blive imponeret over alt det, Det Radikale Venstre kan nu. I 9 år var Det Radikale Venstre i regering, og alle disse tanker, som hr. Anders Samuelsen i dag har fremført, blev ikke fremført, i hvert fald knap nok fremført og i hvert fald aldrig nogen sine gennemført i den tid, hvor Det Radikale Venstre sad i regering.

Så alt i alt må vi sige, at det har været en fredssommelig debat, hvor jeg her ved afslutningen er glad for at kunne konstatere, at der i det danske Folketing er bred opbakning til det danske dagpengesystem og de grundprincipper, som

det hviler på. Og som jeg sagde i min indledning til debatten her, er der faktisk utrolig mange kvaliteter i det danske dagpengesystem, fordi det er med til at spænde et sikkerhedsnet ud under mennesker, hvis de kommer i den ulykkelige situation, at de bliver ledige. Og det er på den måde også med til at give et fleksibelt arbejdsmarked, som mange andre lande misunder os.

Derfor er der ingen grund til attentater på det danske dagpengesystem. Det fungerer i det store og hele godt. Men selvfølgelig kan der jo altid være nogle hjørner, man må kigge på, ligesom den tidligere regering også gjorde. Det må man jo altid forbeholde sig ret til. Men grundlæggende fungerer dagpengesystemet i Danmark udmærket.

Jeg vil også gerne understrege, at det i hvert fald under ingen omstændigheder er satserne i det danske dagpengesystem, der er et problem – hvis nogle synes, der er et problem. For hvis mennesker kommer i den ulykkelige situation at blive ledige, så er det jo ikke, fordi det at komme på dagpenge giver mange penge at rutte med i det daglige. Det er også grunden til, at vi sagde før valget og også efter valget har stået fast på, at der ingen forslag om forringelser af satserne i dagpengesystemet kommer. Det vil jeg gerne gentage her.

Så har der været en diskussion om Velfærdskommissionen. Der er flere, der har kaldt den en syltekrukke. Den er nu ikke fra regeringens side tænkt som nogen syltekrukke. Tværtimod er den tænkt som et middel til netop at få en kvalificeret offentlig debat om det danske velfærdssystem med henblik på, hvordan vi kan sikre, at der også i fremtiden er penge til velfærd i det danske samfund.

Man kan jo sige, at hr. Anders Samuelsen da i dag har været sådan meget åben om sine tanker, for det, Det Radikale Venstre vil, er jo en ekstra skat for befolkningen. Det er sådan en ekstra a-kasse-skat, som skal udskrives til alle i det danske samfund. Det kan man så diskutere. Men det er dog i hvert fald respektabelt at lægge det åbent frem, at der skal være sådan en a-kasse-skat på alle i det danske samfund.

Hr. Ole Vagn Christensen går mere stille med sine tanker. Dem er der jo ikke blevet kastet lys over i dag. Vi ved, at der i Socialdemokratiet ligger et hemmeligt papir med tanker om grundlæggende reformer af det danske velfærdssamfund. Og det velfærdspapir kan vi ikke rigtig få frem. Vi kan ikke få at vide, hvad det er for tanker, Socialdemokratiet går og tumler med.

Vi kom dog så vidt i dag, at hr. Ole Vagn Christensen sagde, at Socialdemokratiet ikke var afklaret med hensyn til den radikale tanke om sådan en ekstra a-kasse-skat. Det kunne jo tyde på, at disse tanker også indgår i det hemmelige socialdemokratiske papir. Men for at få en regulær offentlig debat om det her må vi jo have klarhed over, om det er rigtigt, at det indgår i dette hemmelige papir, som ligger hos Socialdemokratiet.

Kl. 17.00

Velfærdskommissionen lægger op til en åben debat, hvorimod det hemmelige socialdemokratiske papir skal holdes skjult for befolkningen, så det skal komme som en tyv om natten efter et kommende valg, hvis Socialdemokratiet får magt, som Socialdemokratiet har agt.

Se, det ændrer ikke ved, at der bortset fra disse små krusninger på debatten jo har været en bred enighed om de grundlæggende principper i det danske dagpengesystem, og det skal vi glæde os over.

Jeg glæder mig også over, at der ikke er nogen, der har udtalt sig imod den opfordring, der ligger i det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, den opfordring til regeringen om at forstærke indsatsen for at bekæmpe misbrug af dagpengesystemet og sort arbejde. Det tror jeg at alle burde kunne være enige om, at hvis vi skal stå vagt om de sunde og gode og grundlæggende principper i det danske dagpengesystem, så skal vi selvfølgelig også være indstillet på at bekæmpe de misbrug, der måtte være, og derfor håber jeg da, at en så selvfølgelig vedtagelse vil kunne samle en bred opbakning her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ja, en overgang følte jeg mig fristet til at gå op og takke den socialdemokratiske statsminister for et veltilrettelagt indlæg her, men det skal jeg undlade, for jeg ved, at der i hvert fald er visse Venstrefolk, der bliver meget vrede, hvis man begynder at sammenligne dem med Socialdemokraterne.

Men jeg synes, det er fint, at vi er kommet dertil, at borgerlige partier i den grad bakker op om det dagpengesystem, som vi har. Vi ved jo alle sammen godt, at det ikke er et system, der er groet i hverken Venstres eller De Konservatives baghave, men fred nu være med det. Nu skal vi glæde os over den samlede opbakning, der er til systemet, godt nok for det.

Så siger statsministeren, at det er en utrolig idérigdom, der pludselig er kommet i Det Radikale Venstre, efter at man er kommet i opposition. Jeg ved selvfølgelig godt, at det er en form for spydighed, et forsøg på at være spydig, men jeg husker da fra de par år, hvor jeg var ordfører i SR-regeringen, at vi i Det Radikale Venstre var meget offensive med hensyn til at lave et design for en førtidspensionsreform, som vi heldigvis fik meget bred opbakning til, og to arbejdsmarkedsreformer.

Efter regeringsskiftet mener jeg bestemt, at beskæftigelsesministeren vil kunne bekræfte, at Det Radikale Venstre har været endog rigtig konstruktive med hensyn til at finde en rigtig model for en arbejdsskaderreform, at vi i øjeblikket er ude i nogle drøftelser om og har været ude med et bud på en god arbejdsmiljøreform, som måske også kunne friste regeringen. Det Radikale Venstre arbejder altså konstant.

Vi arbejder egentlig på den måde, at vi går frem ad en sti, og efterhånden som der opstår nogle udfordringer, så spørger vi: Hvordan kan vi løse dem? Den måde, den arbejds metode, synes jeg godt, at regeringen kunne tage lidt til sig i stedet for at sige, at hver gang der kommer et problem, så nedsætter vi en kommission.

Hvorfor ikke være mere konstruktiv og komme med nogle bud på, hvordan vi løser problemerne? Det synes jeg manglede fatalt også her i statsministerens besvarelse, og det synes jeg egentlig er ærgerligt. Især synes jeg, at det er lidt ærgerligt, at man med den tone forsøger at skubbe De Radikale og regeringen væk fra hinanden på et område, hvor vi faktisk har haft et meget stort udbytte af hinanden, synes jeg i hvert fald – også i den periode, hvor VK-regeringen har siddet på magten.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til statsministeren: Det bedste middel til at forhindre misbrug af dagpengesystemet er at tilbyde folk arbejde. Det er simpelt hen det bedste, for hvis folk får et tilbud om arbejde, så er der to muligheder: Enten tager de det, og så er de i arbejde, eller også tager de det ikke, og så er de ude af dagpengesystemet – det er de nemlig også, selv om de tager arbejdet – så det bedste middel til at forhindre misbrug af dagpengesystemet er at sætte folk i arbejde.

Det er også derfor, at regeringens politik på beskæftigelsesområdet er så katastrofal, for arbejdsløsheden stiger, uden at vi ser nogle effekti-

ve initiativer fra regeringen. Dermed er regeringens politik med til at gøre, at det bliver lettere at misbruge dagpengesystemet, fordi arbejdsløsheden stiger. Det er jo de sørgelige kendsgerninger.

Så er jeg glad for, at statsministeren understreger, at satserne ligger fast. Jeg kan så ikke forstå, hvorfor man rent faktisk på et tidspunkt har foreslået – det lagde man også åbent frem i sidste valgkamp, det skal ærligt indrømmes – at man ville forringe forholdene og give halve dagpenge til de 25-30-årige. Hvad var egentlig baggrunden for det, når statsministeren nu så korrekt understreger, at når man er på dagpenge, er der ikke noget at rutte med? Man kan leve af det, og man kan overleve, men man lever under ingen omstændigheder flot, så hvad er grunden til, at man fremlagde det forslag?

Den sidste ting, jeg vil spørge statsministeren om, er, om statsministeren kan bekræfte det løfte, vi jo måtte forstå ud fra hr. Jens Rohdes udlægning af teksten, at der ikke bliver nogen ændringer af dagpengesystemet før hen i år 2009, 2010.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil nævne et fremmedord måske for statsministeren, der hedder solidaritet. Det er et ord, som statsministeren ikke så ofte tager i sin mund. Men i hele spørgsmålet om obligatorisk medlemskab af en a-kasse: Kan statsministeren da bekræfte, at hvis der er flere mennesker, der betaler til det samme formål, så giver det flere penge?

Der ved vi var en forudsætning for De Radikale, og der var tilslutning til det fra Det Konservative Folkeparti, at hvis der kom flere penge ind, så skulle de bruges til skattelettelser. Man kunne selvfølgelig også vælge at sige, at hvis der er flere, der betaler til det samme, så kunne man for at udbrede solidariteten bruge de flere penge til at nedsætte det samlede kontingent til en mindre størrelse.

Så vil jeg godt spørge statsministeren, om han med hensyn til sammensætningen af den her Velfærdskommission, som nogle kalder en syltekrukke, kan nævne en eneste person, der ikke har udtalt sig negativt om især efterlønnen. Derfor tror jeg, at der kommer ændringer. Som hr. Knud Erik Kirkegaard sagde: Når vi foreslår, at der skal ske noget, så kommer der til at ske noget.

Det, der er vigtigt, er, at vælgerne får det at vide inden næste valg, og derfor: Er det ikke meget usandsynligt, at der kommer forslag fra Velfærdskommissionen, da de folk, der sidder i kommissionen, alle sammen har udtalt sig negativt om bl.a. efterlønnen?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg er faktisk fuldstændig enig med hr. Søren Søndergaard i, at det bedste, man overhovedet kan gøre, er at tilbyde mennesker et job. Det er jo også derfor, at de nuværende regeringspartier sammen med de tidligere regeringspartier gennem 1990'erne gennemførte reformer af dagpengesystemet inden for rammerne af den aktive arbejdsmarkedspolitik, som netop går ud på at sige til folk, at vi sørger for, at de får et job, om fornødent gennem såkaldt aktivering.

Det er netop ud fra den samme betragtning, at hr. Søren Søndergaard siger, at det bedste, man kan gøre over for et menneske, er at tilbyde et job.

Men så er det bare tankevækkende, at er der noget parti, der har været imod denne tanke om virkelig at tilbyde mennesker på den måde et job, så er det Enhedslisten. Enhedslisten har den ene gang efter den anden stemt nej til dette system med at tilbyde mennesker et job i den ulykkelige situation, at de er kommet ud i ledighed. Derfor er det rigtigt, det hr. Søren Søndergaard siger, men Enhedslistens handlinger går i den stik modsatte retning.

Med hensyn til hvornår man kan forestille sig forslag vedrørende dagpengesystemet, så er der jo ikke nogen, der kan sige noget om det. Men det, vi bare har sagt klart og tydeligt, meget åbent, er, at hvis regeringen har planer om sådanne ændringer af dagpengesystemet før et valg, så vil vi selvfølgelig sige det åbent, så kan vælgerne forholde sig til det. Så det er den bedste sikring, man kan få for at få en fair og ordentlig, offentlig debat om det.

Så har vi føjet til, at skulle Velfærdskommissionen komme med forslag, som vi ikke på forhånd har haft noget kendskab til eller har kunnet forudse, så må man jo håndtere det politisk, når de forslag ligger der. Under alle omstændigheder er det vores opfattelse, at sådanne større ændringer af vores velfærdssystem skal bygge på et bredt flertal her i Folketinget. Det er det, der giver de mest holdbare løsninger, det er det, der giver trykthed for den enkelte dansker.

Så var det meget interessant at høre hr. Bjarne Laustsens indlæg, for det kan kun forstås på en måde, nemlig at Socialdemokratiet i dette hemmelige papir er langt, langt inde i tanker om denne a-kasse-skat, som skal hvile på alle. Det synes jeg var tankevækkende, for der begynder sådan at tegne sig et billede, der kom udsagn fra SF, der kom udsagn nu fra Socialdemokratiet, der er kommet udsagn fra radikal side, der kun kan tolkes sådan, at disse partier i hvert fald lægger op til, at på hver eneste dansker skal der udskrives en sådan a-kasse-skat.

Det er rart at få det frem, det er rart at få det synliggjort, men jeg er helt sikker på, at det er noget, der vil interessere mange mennesker, at de nu skal tvinges ind i et system, som hidtil har været opfattet som et forsikringssystem. Og en forsikring er jo netop karakteriseret ved, at man selv bestemmer, om man ønsker at være i forsikringen og betale til den. Nu forstår jeg altså, at der er i hvert fald en kreds af partier, der ønsker at gøre det tvungent, og det er godt at få det frem, for det er velgørende for den offentlige debat.

Kl. 17.10

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kan godt forstå, at statsministeren har brug for at aflede opmærksomheden og prøve på at skabe en kunstig opmærksomhed. Jeg har jo fortalt lidt om dette hemmelige papir, nemlig at der overhovedet ikke indgår noget som helst, og jeg mener endda, at jeg også har sagt, at vi fremlagde vores papir i går, nemlig omkring tilkøb.

Hvis man forstår det sådan, at der skulle eksistere et hemmeligt papir, så er det altså et, man har været henne at samle op i en papirkurv. Jeg troede faktisk, at statsministeren var lidt bedre funderet, end at han var nødt til at gå i papirkurven, uanset om det så er en papirkurv, som pressen prøver at præstere. Jeg troede, at man kunne få en lidt mere saglig debat om fremtidens dagpengesystem end at begynde at trække noget frem her, som faktisk er et fata morgana. Det er også blevet sagt klart og tydeligt.

Angående obligatorisk medlemskab har jeg også sagt, hvordan vi forholder os til det, nemlig at vi er åbne over for i en drøftelse omkring det at kigge på de elementer, der eventuelt kan være i den forbindelse.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak, det er korte bemærkninger, vi er i gang med. Den næste er hr. Ole Sohn, og derefter bliver det hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, jeg lige vil starte med at spørge statsministeren, om statsministeren er imod lovpligtig ansvarsforsikring, altså det at man har nogle forsikringer, som alle er en del af. Det er det ene.

Det andet var spørgsmålet om, hvorvidt det at få folk i arbejde er den bedste løsning, og her henviser statsministeren til »Flere i arbejde«-reformen. Det vidner lidt om, at der er en brist i vidensgrundlaget, for virkeligheden er jo, at i den periode, hvor »Flere i arbejde« har været i funktion, er arbejdsløsheden steget dag for dag for dag. Flere er kastet ud i arbejdsløshed, færre er kommet i job.

Statsministeren må have misforstået ideen med »Flere i arbejde«, for virkeligheden er den stik modsatte. De eneste, der sådan set har æren i behold i forhold til kravet om at skaffe folk et reelt arbejde, er faktisk Enhedslisten og SF, som var imod reformen, fordi den er lavet i en forkert tid. Den er lavet i et forsøg på en opgangsperiode, og nu har vi nedgangsperiode.

Det sidste, jeg vil spørge statsministeren om – når man nu er så kritisk over for at lave en eller anden form for finansiering af a-kasse-systemet via tvungent medlemskab, kalder det a-kasse-skat – er: Hvem betaler a-kasse-udgifterne, hvis ikke det er medlemmerne? Jo færre medlemmer, der er, jo større bliver udgifterne for staten. Hvem betaler det? Pengene kommer jo ikke et eller andet sted fra. De dumper jo ikke ned fra himlen. Enten må de betales via skattesystemet, det gør de også i dag i en vis udstrækning, og hvis ikke man hæver skatten, når der er skattestop, så er det sociale nedskæringer. De skal jo betales af en eller anden kasse.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg var lidt skuffet over statsministerens manglende kendskab til det parlamentariske arbejde, eller i hvert fald til hvad Venstre og Konservative har deltaget i af forlig. Jeg har skøset hr. Jens Rohde en smule for ikke at have udvist det store kendskab til det, og statsministeren sagde, at de reformer, som den tidligere regering gennemførte, var støttet af Venstre og Konservative.

I 1993 lavede vi en arbejdsmarkedsreform, der trådte i kraft den 1. januar 1994. Den var hverken Venstre eller Konservative med i. I 1996 var det kun De Konservative, der var med i reformen. Det var først i 1998, at Venstre kom med på banen, for parterne kom med hinanden i hånden og sagde: Nu har vi fundet ud af, hvordan dagpengesystemet skal være, og vil I gennemføre det? Der var der en kreds af partier, bl.a. mit eget og statsministerens og De Konservative, som valgte at sige, at det gør vi, og det er så det, der ligger der.

Men det, jeg også gerne vil have at vide, er, når man snakker om at udskrive skatter og sådan noget, om hr. Anders Fogh Rasmussen så ikke kan bekræfte, at i 1982, da den borgerlige regering kom til magten, var den første handling, man gjorde, at fordoble a-kasse-kontingenten?

Kl. 17.15

Jeg ved også, at Venstre og De Konservative har været med til at udskrive en regning på 7-8 mia. kr. i forbindelse med efterlønsreformen. 1,4 millioner lønmodtagere betaler 7-8 mia. kr. om året i efterlønsbidrag, og det har man trods alt også været fælles om. Er det ikke korrekt?

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at tiltaleformen er statsministeren. Så er det statsministerens tur til at svare, og derefter er det hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det kan jeg faktisk gøre meget kort, for i den ene runde efter den anden får vi blot bekræftet, at der ligger en plan i det hemmelige papir om noget, som jeg synes bedst kan beskrives som en a-kasse-skat, der skal hvile på alle. Men jeg håber bare, at de, der går ind for det, fortæller befolkningen det helt klart før næste valg, så hver eneste vælger kan gøre op med sig selv, om man er parat til at betale en sådan ekstraskat.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår, at statsministeren er enig med Enhedslisten i, at det bedste middel til at forhindre misbrug af dagpengesystemet er at sætte folk i arbejde. Det er da godt, at vi er enige om det. Men det, der ikke er godt, er, at statsministeren har den opfattelse, at aktivering er lig med arbejde. Systemet er sådan, at man antager portører,

der bliver fastansat til en overenskomstmæssig løn under normale arbejdsvilkår, så fyrer man dem, og når de så har været arbejdsløse nogle år, ansætter man dem i såkaldt aktivering eller et eller andet. Hele det system er jo vanvittigt, så derfor vil jeg selvfølgelig invitere statsministeren til at blive her under det næste punkt, hvor vi lige præcis skal diskutere hele spørgsmålet om aktivering og skal gennemgå de vanvittige sager, hvor man sætter folk til at lave reelt arbejde, men bare til nedsat løn. Det er ikke løsningen. Løsningen er rigtigt arbejde, og det håber jeg statsministeren kan være enig i.

Så forstod jeg på det, statsministeren siger nu, at i modsætning til det, statsministeren har sagt tidligere, kan vi sådan set, lige så snart Velfærdskommissionen kommer med et oplæg, risikere hvad som helst med hensyn til nedskæringer på dagpengeområdet, hvis der har været et valg forinden. Sådan må jeg forstå statsministerens sidste udtalelse.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal selvfølgelig først og fremmest glæde mig over, at det er et radikalt forslag, som optager i hvert fald en meget stor del af diskussionen, nemlig spørgsmålet om obligatorisk a-kasse-medlemskab, som statsministeren nu kalder en a-kasse-skat, som vi vil tvinge ned over hovedet på alle danskere.

Faktum er altså, at 80 pct. af befolkningen i forvejen er medlem af en a-kasse, og ud over at betale for at være medlem af en a-kasse betaler de 80 pct. også via deres skatter for dem, der ikke er medlemmer af en a-kasse, men i stedet får kontanthjælp. Af det radikale forslag fremgår det, at hvis vi får gennemført vores forslag om et obligatorisk medlemskab af a-kasse, skal samtlige de ekstra kroner, der betales af de sidste 20 pct., som i dag lever af, at andre betaler for dem, gå til at sætte skatten på arbejde ned for de 80 pct., som i dag betaler for de sidste 20 pct. Det vil sige, at 80 pct. af befolkningen får skattelettelser ud af forslaget.

Det er altså en meget, meget speciel form for tvungnen og ubehagelig a-kasse-skat, når 80 pct. af befolkningen får en lettelse, fordi de sidste 20 pct. får et medansvar for det system, vi har i dag. Hvis det er meget ubehageligt for statsministeren, må det være ubehageligt, men jeg skal bare lige sige ganske kort til statsministeren, at den tidligere borgerlige regering var meget langt fremme med det selv samme forslag i

1991, så særlig vederstyggeligt burde det altså ikke være.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal blot takke statsministeren for, at det nu nærmest er blevet til et blålys, fordi man sådan set mener, at det er noget, man kun tror vil eksistere.

Jeg har været åben over for en diskussion om obligatorisk medlemskab, netop bl.a. på baggrund af tidligere udtalelser fra beskæftigelsesministeren, og jeg troede faktisk, at beskæftigelsesministeren handlede ud fra regeringens opfattelse af, at selvfølgelig kan vi ikke have den situation, at vi ikke kan kigge på disse problemer.

Kl. 17.20

Så rejste statsministeren det spørgsmål, om vi ikke alle sammen kunne være enige om den vedtagelse, der ligger fra regeringen. Jamen der er jo ikke noget nyt i den vedtagelse, der er jo ikke noget nyt i, at vi skal være på vagt og bekæmpe misbrug. Det har vi jo vedtaget indtil flere gange herinde. Det, vi savner, er sådan set, at der er blevet afsat midler. Der er faktisk blevet skåret ned på Told og Skat, og under politiforligsforhandlingerne har der heller ikke været lagt op til, at der skulle gøre en ekstra indsats her. Derfor er det et lille blålys, hvor man prøver at sige, at man virkelig er fremskridtsvenlige og sådan set vil skabe en ny situation.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil blot sige, at under denne debat har jeg sådan set overhovedet ikke forholdt mig til indholdet af forslaget om en særlig a-kasse-skat. Jeg har bare konstateret, at der er altså nogle partier, der erkender, at de går og tumler med tanken, fordi de nærmest er blevet presset til det og er blevet tvunget frem. Nogle gør det altså i hemmelige papirer, og andre gør det mere åbent.

Men det er også tankevækkende, at mens hr. Anders Samuelsen siger, at de penge, der kommer ind ved denne ekstra a-kasse-skat, skal bruges til at sænke skatten på arbejdsindkomst, siger hr. Bjarne Laustsen: Nej, det skal de ikke, de skal gå solidarisk til at sænke a-kasse-bidraget. Allerede her kan vi se, at der er al mulig grund til at være meget på vagt over for, hvad det er for nogle planer.

Men det er velgørende for den offentlige debat at få sådan noget på bordet. I stedet for, at

det bare ligger i nogle hemmelige papirer, som Socialdemokraterne har hos sig, er det godt at få det frem, så det kan blive gjort til genstand for belysning og gjort til genstand for debat, så alle kan tage stilling til det. Det, der hidtil har ligget som hemmelige skuffeplaner, er nu kommet mere frem i lyset, så også på den måde har det været en udmærket debat.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg skal ikke bruge megen tid på at runde debatten af og takke statsministeren for hans deltagelse i den. Jeg vil blot konstatere, at eftermiddagen er gået med, at regeringspartierne ordførere og sådan set også statsministeren har bekræftet, at der intet kommer fra denne regering. Hele debatten har drejet sig om de forslag, som oppositionen fremlægger til reformer, initiativer og forandringer af samfundet, så derfor skal jeg blot slutte af med et citat fra Berlingske Tidende, jeg ved ikke om det er helt korrekt, men jeg går ud fra, at statsministeren erkender, at manglende reformvilje kan blive døden for enhver regering. Der er altså håb forude.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de forslag til vedtagelse, der er fremsat af henholdsvis ordføreren for forespørgerne, hr. Ole Sohn, m.fl. og hr. Jens Rohde m.fl., blive foretaget i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren:

»Hvad kan beskæftigelsesministeren oplyse om regeringens initiativer til at sikre alle arbejdsløse ret til meningsfyldte aktiveringstilbud, der hjælper dem til at få ordinært arbejde?«

Af Ole Sohn (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 31/10 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/11 2003).